రావణ ప్రేమ

ఎమ్.వి.వి. సత్యనారాయణ

జాఫ్నా—

సుమారు మూడు సంవత్సరాలుగా జాతుల సమస్య మీద అట్టుడికినట్టు వుడికి పోతోంది. శ్రీలంకలో తమిళుల ఆధిపత్యం తగ్గించాలనీ ఆ దీవినుండి తమిళులను పూర్తిగా తరిమి వేయాలని శ్రీలంక అధికారులు పంతం పట్టారు.

తమ తాత ముత్తాతలనుండి శ్రీలంకలో నివాసం వున్నామనీ, శ్రీలంక జాతీయ జీవన స్రవంతిలో తమ సంస్కృతి అంతర్లీనమైపోయివుందనీ ఆ దీవిని ఖాళీ చేయవలసి రావడం తమ జాతికి ఆత్మహత్యా సదృశం అనీ తమిళుల వాదం.

తమిళుల స్థావరాలు హెచ్చు భాగం జాఫ్నా పట్టణం చుట్టుప్రక్కల వున్నాయి. శ్రీలంక సైన్యం తమిళ స్థావరాల మీద దాడి చేస్తోంది. తమిళులలో తీవ్రవాద పాయలు సైన్యాన్ని ఎదిరించారు.

శ్రీలంకలో తమిళ పోరాటవాదులకూ, అధికారపక్ష సైన్యానికీ యుద్ధం జరుగుతోంది. తమిళ తీవ్రవాదులు గెరిల్లా పోరాటంలోకి దిగారు.

ఎవరికి అందిన శత్రు పక్షాలను వారు విచక్షణా రహితంగా వూచకోత కోస్తున్నారు.

తమిళ పోరాటవాదులు అడవులలో గెరిల్లా స్థావరాలు నిర్మించుకున్నారు.

సైన్యానికి అగ్ర రాజ్యాలనుండి ఆయుధ సామగ్రి అందుతోంది. అటూ యిటూ వేలాది ప్రాణాలు మట్టిలో యింకిపోయి శ్రీలంక దీవి క్రమంగా స్మశాన సదృశమవుతోంది.

స్థావరాల్లో తమిళ పోరాటవాదులు యుద్ధగచ్ఛలో తలలు పగలకొట్టుకుంటున్నారు. శ్రీలంక సైన్యం నానాటికీ బలం పుంజుకుంటోంది. సైన్యం ధాటికి తట్టుకోవడమే కాకుండా తమ పోరాట పంథాలో కొత్త మార్గాలు ఎంచుకోవాలి! ఎలా?

'పదండి వీర జవాన్లారా!
పదండి శూర పతాకల్లారా!
శత్రు మూకలను తరిమి తరిమి
సరిహద్దుల దాకా వురిమి వురిమి
చీల్చి చీల్చి పోగులు పెట్టగ
పదండి వీర జవాన్లారా!
పదండి శూర పతాకల్లారా!'

కల్నల్ గుడారంలోంచి తలెత్తి చూశాడు. పాట అడవులలో మారు మ్రోగుతోంది అందమైన గొంతు! కోయిలలాగా చెట్ల కొమ్మలలో పాటను ప్రతిధ్వనిస్తోంది.

కల్నల్ తల తిప్పి గెరిల్లా వీరులవైపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

గెరిల్లా వీరులు శ్రీలంక పటం ముందుంచుకుని తమ మార్గాలు ఎంచుకుంటున్నారు. ఎక్కడ పోలీసు స్టేషన్లు వున్నాయి? ఎన్ని స్టేషన్లు సైనిక స్థావరాలుగా మారిపోయాయి? ఒక్కొక్క స్టేషన్లో ఎంతమంది సైనికులు నివాసముంటున్నారు? విదేశాలనుండి అందుతోన్న ఆయుధ సహకారం ఏ మార్గాల్లోంచి సైనికులకు సమకూడుతోంది? అడవి ప్రాంతంలో ఎక్కడ దాడి చేయవచ్చు? ఎలా తప్పించుకోవచ్చును?

ఇవీ వాళ్ళ ముందున్న ప్రశ్నలు!

గెరిల్లాలకు కావలసింది వాటి జవాబులు!

అందమైన గొంతులోంచి వెలువడుతూన్న పాట వాళ్ళను తాత్కాలికంగా దృష్టి మరలింప చేసింది.

"ఎవరా పిల్ల?" అరిచాడు కల్నల్.

గెరిల్లాలకు ఆ ప్రశ్నతో ధైర్యం వచ్చింది. పటం వదలిపెట్టి గెరిల్లాలు ముందుకు కదిలారు. గుడారం గుమ్మం దగ్గర కల్నల్ నిలబడ్డాడు.

దట్టమైన అడవి. ఎండ కిరణాలు నేలమీదకు పడటానికి సతతహరితారణ్యాలు అడ్డు వస్తున్నాయి. దూరంగా చెట్ల వెనుక కొండ. కొండమీదనుండి జలపాతం దూకుతోంది.

జలపాతం హోరు నేపథ్యగీతం పాడుతూంటే అందమైన పాట వాళ్ళలో హుషారు లేపుతోంది. తియ్యటి తేట తమిళంలో వినిపిస్తోంది ఆ పాట!

చెట్లకిందనుండి కాలిబాట!

కాలిబాటలో బంతిపువ్వు రంగు పరికిణీ, ముదురు

ఎరుపురంగులో జాకెట్టూ ధరించిన ఒక ఆకారం ప్రత్యక్షమయింది. హుషారుగా గెంతుతుంటూ, ఉల్లాసంగా పాడుతుంటూ ఎడా పెడా చేతులూపుతూ వస్తోంది ఆమె.

ఎగిరినప్పుడల్లా ఆమె యవ్వనం బరువులు లయబద్ధంగా ఊగుతున్నాయి.

గుడారానికి ఆమె అంతదూరంలో ఆగిపోయింది. కల్నల్ ని చూచి కళ్ళు చికిలించింది. జుత్తు వెనక్కి దువ్వుతుంది. చామనచాయ మొహం. చెవులకు గానీ ముక్కుకు గానీ కాళ్ళ చేతులకూ గానీ ఎలాంటి ఆభరణాలూ లేవు. అప్పుడే విరబూచిన అడవి మల్లెలాగా వుందామె.

"ఏయ్ పిల్లా! యిటురా!" వ్రేలితో సైగ చేశాడు కల్నల్. ఆమె మెల్లగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చింది. కల్నల్ గుడారంలోంచి బయటికి వచ్చాడు.

"ఎవరు నువ్వు" అడిగాడు కల్నల్.

"తంగం!"

"చూడు తంగం! నువు వయసులో వున్న ఆడపిల్లవి! సైనిక స్థావరాలు వెలిసిన యిలాంటి ప్రాంతాల్లో నీ లాంటి ఆడపిల్ల తిరగకూడదు!"

"ఏం ఎందుకు తిరగకూడదు?"

"ఎందుకా?" వెనక్కి తిరిగి చూశాడు కల్నల్. గార్డుల చూపులన్నీ ఆమె యవ్వన శిఖరాలమీదా, నగ్నంగా కనిపించే మెడా, నడుమూ, లోతైన బొడ్డూ పరికిణీ కింద కనిపించే బలమైన పిక్కలూ, ఎర్రటి తడి పెదిమలనూ తడిమిచూస్తూన్నాయి.

కల్నల్ ని చూచి వాళ్ళు బలవంతంగా చూపులు మరల్చుకున్నారు.

"మగవాళ్ళ ఆకలి చూపులు చూశావా?" నవ్వాడు

కల్నల్.

"మీరూ మగవాళ్ళే కదా సార్!" అంది తంగం.

"నిజమేనమ్మా! నాకు నీ వయసు కూతురుంది. పరిస్థితులు సజావుగా వుండి వుంటే కూతురికి యీ పాటికి పెళ్ళి చేసి వుండేవాడినమ్మా! కాని....యిదిగోనమ్మా.... విప్లవమార్గం చేపట్టాను. ఇల్లూ, భార్యా కూతురూ సంసారం—అన్నీ యిక్కడే నమ్మా!"

తంగం కళ్ళు చిలికించి, "నన్ను కూడా మీరు మీ కూతురులాగా చూసుకోవచ్చునండి! అలా చేస్తారా? మీ నిబంధనలు ఒప్పుకుంటాయా?" అంది.

"ఏం చేయాలి, చెప్పమ్మా!"

"మీ రెజిమెంట్‌లో చేర్చుకోండి!"

"నిన్నా?"

"ఏం సార్?"

"ఆడదానివి కదా!"

"ఏం సార్! ఆడది యుద్ధానికి పనికిరాదా?"

"ఉహూఁ!"

"ఎందుకు పనికిరాదు సార్! ఎన్నో తీవ్రవాద వుద్యమాల్లో ఆడవాళ్ళు చేరారు కదా! వాళ్ళవలన ఉద్యమాలు బలపడ్డాయే కాని....నష్టపోయాయా?"

కల్నల్ చిరునవ్వు నవ్వాడు. తంగం ఉద్దేశ్యం మంచిదే! ఆమె వాదం సరియైనదే! శ్రీలంకలో జాతుల పోరాటం పంథా వేరు. లక్ష్యం వేరు. ప్రయోగించే విధానం వేరు. ఆ సంగతి ఆమెకు యెలా చెప్పి ఒప్పించగలగడం?

"ఈ వుద్యమంలో నువ్వు యేం చేస్తావమ్మా?"

"పాటలు పాడతాను, వచన కవితలు రాస్తాను,

నిప్పుల వర్షం కురిపించి సైనికులను అందులో స్నానం చేయిస్తాను. మన గెరిల్లాలకు యింతకంటె యేలాంటి సహాయం కలిగించాలి?"

కల్నల్ ఈసారి పక పక నవ్వాడు.

"వెళ్ళిరావమ్మా! పాటలకు చప్పుళ్ళకే శ్రీలంక సైన్యం బెదిరిపోదు. ఈ సమయంలో కావలసింది కవితా శక్తి కాదు. కఠోరమైన దీక్ష! రక్తతర్పణం! అసిధారా వ్రతం!" కల్నల్ వెనక్కి తిరిగాడు.

తంగం మోహం చిన్నబోయింది.

గెరిల్లాలు ఆమెవైపు పరిహాసంగా చూశారు. తరువాత కల్నల్‌తో సహా గుడారంలోకి వెళ్ళిపోయారు.

తంగం యింకా అక్కడే అడవిమల్లెలాగా నిలబడిపోయి వుంది.

2

తంగం ఆలోచనలో పడింది.

తాను తమిళ పోరాటవాదులకు యే రకంగా సహాకరించగలదు? తన కవితలు యీ సమయంలో పోరాటవాదులకు పనికి రావట. అయితే వాళ్ళకు పనికివచ్చేదేమిటి? రక్తతర్పణం!

రక్తం చిందిస్తే మాత్రం ప్రయోజనమేమిటి?

తంగం వెనక్కి తిరిగింది. ఆలోచించుకుంటూ నడుస్తోంది. పోరాటవాదులతో తాను కూడా కలసి పోరాడాలి. వాళ్ళకు యుద్ధ విద్యలలో తన సహకారం అవసరం రావచ్చునేమో!

చెట్లకింద నుండి నడుస్తోంది తంగం.

ఇంటికి వెళ్ళాలా? తిరిగి వెనక్కి వెళ్ళి కల్నల్‌ని బతిమాలి రెజిమెంట్‌లో చేరాలా? ఆమెలో ఆత్మాభిమానం

వెల్లుబికింది. కల్నల్ కి వుపయోగపడేలాగా వెళితే మంచిది! తనకు యుద్ధ విద్యలు ఎలా అబ్బుతాయి?

తంగం కొండ ఎక్కుతోంది. ఆమె ప్రక్కనుండి జలపాతం వురుకులు పరుగులు వినిపిస్తున్నాయి. చల్లటి తుంపరలు ఆమెమీదకు దూకుతున్నాయి. కొండమీదకు చేరుకుంది తంగం.

ఆమె కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

స్టెన్ గన్ ఆమెవైపు గురిచూస్తోంది. శ్రీలంక సైనికుడు ఆమెవైపు నవ్వుతూ చూశాడు.

"ఏం పిల్లా! ఎక్కడి నుండి?" అడిగాడు ఆ సైనికుడు.

"ఎందుకు? ఎక్కడి నుండి వస్తూంటే నీ కెందుకు?" అంది తంగం.

సైనికుడు చెయ్యి చాపాడు. స్టెన్ గన్ అలాగే గురి వుంచి ఆమె చెయ్యి అందుకున్నాడు.

"భలేగా వుంది!" అన్నాడు కన్నుగీటి.

తంగం చలించలేదు. ఆమెకు ఈ అడవులలో ఇలాంటి అనుభవాలు కొట్టిన పిండే! ఆ సైనికుడి కంట్లో పడకుండానే వుండవలసింది! కనబడ్డాక యిక చేసేదేముంది? ఆడవాసన తగిలి యెంతో కాలమైన సైనికులకు అంతకంటె వుదాత్తమైన ప్రవర్తన వుంటుందని ఆశించదు తంగం.

సైనికుడు ఆమె భుజంచుట్టూ చెయ్యి వేశాడు. ఆత్రంగా గుండెలకు హత్తుకున్నాడు స్టెన్ గన్ ని ప్రక్కగా వుంచి ఆమెను నలిపెయ్యబోయాడు.

తంగానికి ఆ అవకాశం చాలును! ఏమయితే అయింది! శీలం పోయేకంటే యేమీ నష్టం కాదు! మోకాలు

ఎత్తింది. గురి చూచుకుంటోంది.

సైనికుడు ఆమె రవిక విప్పుతున్నాడు.

మోకాలిని బలంగా అతడి తొడల మధ్య గుచ్చింది. ఆ దెబ్బ అంత బలంగా అతడి ఆయువుపట్టుమీద తగులుతుందనిగానీ, అతడు అంత గిల గిల లాడతాడనిగానీ తంగం వూహించలేదు.

సైనికుడు గిలగిల లాడి ముందుకు వొంగాడు. తంగం మీద పట్టు సడలింది.

తంగం అంతటితో వూరుకోలేదు. సైనికుడ్ని ముందుకు దొర్లించింది. బలం సమస్తం ప్రయోగించి మరింత ముందుకు నెట్టింది.

సైనికుడు జలపాతంలోకి పడిపోయాడు.

తంగం యిక ఆలస్యం చేయలేదు. స్టెన్‌గన్ అంది పుచ్చుకుంది. చుట్టూ చూచి గన్‌తో ముందుకు నడుస్తోంది.

దూరంగా సైనికుల గథస వినిపిస్తోంది. తంగం అటు గాక రెండో వైపు దారిమళ్ళింది. హుషారుగా ఇటువైపు పరుగెత్తుతోంది.

తంగం యిల్లు చేరేసరికి తల్లీ మామయ్యా దెబ్బలాడుకుంటున్నారు.

"నువ్వు దానికి అతిస్వాతంత్ర్యం యిచ్చావు. అందుకే తంగం నన్ను కాదని తిరుగుతోంది. నీ మాట కూడా లెక్క చేయడం లేదు. ఏమంటావక్కా!" అంటున్నాడు మామయ్య.

"నన్నేం చేయమంటావ్ రా! నువ్వు దాని ముక్కుకు తాడు వేసుకో! పెళ్ళి చేసుకో! మధ్యలో నా అడ్డు యేముంది?" అంటోంది తల్లి.

"సరే....అలా అయితే ఈ రోజే తంగం మెడలు వాంచుతాను అక్కయ్యా! ఎలా పెళ్ళి చేసుకుంటావో చూడు!"

తంగం గుమ్మంలో ఆగిపోయింది. అక్కా తమ్ముళ్ళిద్దరూ ఇంకా యేం మాట్లాడుకుంటారో వినాలనుకుంది. స్టెన్ గన్ ను గోడకి చేరగిల బెట్టింది. నడుముకున్న తూటాల బెల్టు సర్దుకుంది.

"ఇప్పుడు యెక్కడికి వెళ్ళింది?" అడిగాడు మామయ్య.

"ఏవో పిచ్చికవితలు రాస్తుందిరా తమ్ముడూ! వాటిని పాడి మన గెరిల్లా వీరులకు వినిపిస్తుందట! దాని పిచ్చి యేమిటో నాకు అర్థం కావడంలేదు."

"అలాగా అక్కయ్యా! ఈ పెళ్ళి అయిపోనివ్వు. దాని వ్యవహారం పూర్తిగా పరిష్కరిస్తాను. ఇక నువ్వు యెలాంటి బాదరబందీలు పెట్టుకోవద్దు!"

తంగం పళ్ళు గిట్టకరిచింది. అక్కా తమ్ముళ్ళు తన పాలిట శత్రువులుగా మారిపోతున్నారు. దేశంలో జాతుల పోరాటం ముమ్మరంగా వుంది. శ్రీలంకలో ఇక తమిళు లుండాలా? లేదా దగ్గరలో వున్న మెయిన్ లాండ్ కి ప్రాణాలతో పారిపోవాలో యేదో ఒకటి తేల్చుకోవలసిన సమయం దగ్గరపడింది.

శ్రీలంక సైనికుడు యింతకు ముందే తన శీలంతో ఆడుకోబోయాడు. ఇప్పుడు మామయ్య తన బతుకుతో నే ఆడుకోవాలనుకుంటున్నాడు. కోపంతో స్టెన్ గన్ అందుకుంది. అచ్చంగా సైనికుడు పట్టుకున్నట్టుగా రెండు చేతులతో నూ పట్టుకుంది. స్టెన్ గన్ తో ప్రేల్చుతున్నట్టుగా అభినయిస్తూ ప్రవేశించింది.

అక్కా-తమ్ముళ్ళు నిర్ఘాంతపోయారు.

అక్కయ్య "ఏమిటయ్యా అది!" అంది తమ్ముడిని చూచి.

తమ్ముడు గుటక వేశాడు. తంగం ట్రైన్ గన్ ని వూపుతూ అతడిని కోపంగా చూచింది.

"కా....ల్....క....!" మామయ్య చేతులెత్తాడు.

తల్లివైపు కూడా చేతులెత్తమన్నట్లుగా చూచింది తంగం.

"....ఎత్తవే....అక్కయ్యా! అది తుపాకీ! కాల్చి పారేస్తుంది! చేతులెత్తవే....ఏమే తంగం! నీకు ఆ తుపాకీ ఎక్కడిది?" అన్నాడు మామయ్య.

"నోరుముయ్! యింట్లోంచి బయటికి వెళ్తావా? కాల్చి పారెయ్యమంటావా?' అరచింది తంగం.

"వద్దు....వద్దు."

"ఏం? ఎందుకు కాల్చకూడదు? నిన్న వదిలిపెట్టను! మరల యీ యింట్లో కాలు పెట్టావా—అమ్మనూ నిన్నూ కాల్చి పారేస్తాను! గెరిల్లాలతో కలిసిపోతాను!"

మామయ్య వణికిపోయాడు. మెల్లగా బయటికి అడుగులు వేశాడు.

తల్లి నోరావులించి చూస్తోంది.

ఏమిటీ పిల్ల? ఏమిటీ తెగింపు? తుపాకీని ఎలా సంపాదించింది? తుపాకీని పేల్చుతుందా? అసలు తుపాకీని పేల్చడం ఎక్కడ ఎలా నేర్చుకుంది?

తంగం పెరట్లోకి వెళ్ళింది. పెరటి తలుపు మూసింది.

ట్రైన్ గన్ ని బలంగా ముద్దు పెట్టుకుంది.

ఏకలవ్యుడిలాగా ఆ యవ్వనవతి శిక్షణ పొందడం ప్రారంభించింది.

3

కల్నల్ సైగ చేశాడు. అతని చేతిలో పెన్‌టార్చ్ వుంది. టార్చ్ వూపి తన అనుచరులకు సైగ చేశాడు. అనుచరులు చెట్లచాటునా పుట్టల చాటునా దాక్కున్నారు.

కల్నల్ తన చేతిలోని పెన్ టార్చ్‌ని వూపాక దూరంగా రైలుకూత వినిపించింది. వచ్చేది గూడ్స్ రైలు! శ్రీలంక సైనికులకు కావలసిన ఆహార పదార్థాలూ, వస్త్రాలూ, ఆయుధ సామగ్రీ సరఫరా చేసే గూడ్స్ రైలు!

వంతెనకు ఆ చివరా యీ చివరా ఆకుపచ్చదీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

చక చక వాగన్లు పట్టాలమీద దొర్లుతూన్నట్టు దూరం నుండి వినిపిస్తోంది.

కల్నల్ తలతిప్పి చూశాడు. ఇద్దరు సైనికులు అత్రుతగా వంగివున్నారు. వాళ్ళ చేతులలో ప్లాస్టిక్ కం్రటోలు పిడులు యిమిడివున్నాయి.

చీకటి! చీకటిలో ఆకుపచ్చ దీపాలు మాత్రమే రేడియం కాంతిపుంజాల్లాగా కనిపిస్తోన్నాయి. చీకటి తెరలమధ్య వెలుగు ముద్దలాగా ఇంజన్ దీపం కనిపించి అంతలోనే మాయమయింది. రైలు వస్తోన్న హోరు మరింత స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

"వంతెనకు అవతల పచ్చదీపం వుందికదూ! ఆ దీపం యింజన్‌చాటుకు వెళ్ళగానే పిడులు నొక్కాలి. తెలిసిందిగదా! ఇంజన్ మాత్రమే వంతెనమీదకు ప్రవేశిస్తుంది అప్పటికే వంతెన పేలిపోతుంది వాగనుపట్టాలు తప్పి ప్రక్కల నున్న సిమెంట్ స్తంభాలను గుద్దుకుం

టాయి. పడితే పట్టాలకు అవతల పడతాయి. ప్రతి వాగన్ లోని ఆహారపదార్థాలూ మనకు ముఖ్యమైనవే! ఆయుధ సామగ్రి ముఖ్యమైనదే!" అన్నాడు కల్నల్.

తమిళ గెరిల్లాలు తలలు వూపి ఆయనకు తెలియాలన్నట్టుగా, "ఎస్ సార్! అలాగే చేస్తాం!" అన్నారు.

గూడ్స్‌రైలు క్రమంగా దగ్గరవుతోంది.

కాల్వయ్ నది పాయ ఒకటి చీలి యిటు జాఫ్నావైపు ప్రవహిస్తోంది. చిన్న వంతెన అది! నది పాయమీద నిర్మించారు. వర్షాలు బాగా వున్నా, మూలనదిలో బాగా నీరు యెక్కువగా వున్నా యీ పాయలో నీరుంటుంది. ఏడాదిలో యెక్కువ కాలం పాయ యెండిపోయి వుంటుంది.

ఇంజన్ మెల్లగా వంతెనవైపు దూసుకువస్తోంది. ఆకుపచ్చ దీపానికి పదిహేను ఇరవై గజాల దూరం వుండగానే దానికి వేగం తగ్గింది.

కల్నల్ తెల్లబోయాడు. గూడ్స్‌రైలు ఎందుకు వేగం తగ్గుతోంది?

డ్రయివర్లకు అనుమానం వచ్చిందా?

పైనుండి ప్రత్యేకమైన సూచనలు అందాయా?

లేకపోతే — తాము యిక్కడ కాచుకుని వున్నట్టు సమాచారం అందిందా?

గూడ్స్‌రైలు పూర్తిగా వేగం తగ్గి ఆగిపోయింది. ఆకుపచ్చ దీపానికి అయిదారు గజాలకు అవతలే ఆగిపోయింది.

"ప్రేల్చమా సార్?" అడిగారు గెరిల్లాలు. వాళ్ళ చేతులు యింకా పిడులమీదే బిగుసుకుపోయి వున్నాయి.

"వద్దు...." అన్నాడు కల్నల్.

"సార్, క్షమించండి! ఎందుకు వద్దంటున్నారో—" గెరిల్లాలు మాటలు యింకా ముగియక ముందే ఇంజన్ దీపానికి అడ్డంగా నీడలు కదిలాయి. నీడలు ఆకుపచ్చ దీపంవద్ద నిలబడి మాట్లాడుకుంటున్నాయి.

వాళ్ళు సింహళీయులు.

వాళ్ళ చేతులలో యంత్రా లున్నాయి. వాళ్ళు యంత్రాల సహాకారంతో వంతెనమీద తణిఖీ మొదలు పెట్టారు.

కల్నల్ నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్నాడు.

సింహళీయులకు వంతెనకు అమర్చిన తీగలు తగులు తాయి. బాంబులు కనిపిస్తాయి. అవి ప్రేలక ముందే బాంబులను డిఫ్యూజ్ చేస్తారు. తమ ప్రయత్నాన్ని సింహళీయులు బూడిదలో పోసిన పన్నీరు చేస్తున్నారు.

పథకం ఎందుకు పాడయింది?

ఇపుడు వంతెనను కూల్చి ప్రయోజనం యేమిటి?

కేవలం వంతెన కూలిపోవడమే గాకుండా శ్రీలంక సైనికులకు అందవలసిన సహాయాన్ని తాము అందు కోవాలి. ఇప్పుడు అందుకున్నా లేకపోయినా శ్రీలంక సైనికులకు యిక్కడ తమిళ గెరిల్లాలు కాచుకునివున్నట్టు తెలుస్తుంది. తన పటాలం నాశనం చేయడానికి శ్రీలంక సైనికులు సిద్ధపడిపోతారు.

నాన్సెన్స్! అలా జరగకూడదు!

ఒక్కొక్క గెరిల్లా వందమంది శ్రీలంక సైనికులకు సమాధానం చెప్పాలి. అందుకే ఒక్కొక్క గెరిల్లాను వందమంది పోరాట వీరులుగా చూసుకుంటున్నాడు కల్నల్.

శ్రీలంక సైనికులు కమ్మీలు పట్టుకుని ప్రాకుతున్నారు.

కల్నల్ మెల్లగా వున్నచోటు నుండి ముందుకు వచ్చాడు.

వంతెనమీద మనుషులు నీడల్లాగా కదులుతున్నారు.

కల్నల్ అతడి అనుచరులూ ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు.

వంతెనమీది నీడలు యింజన్ దీపం వెలుతురుకు అడ్డంగా పరుగెత్తాయి. సింహళ భాషలో వాళ్ళలో వాళ్ళు యేవో మాట్లాడుకున్నారు. కన్ను మూసి తెరిచేలోగా గూడ్స్ వెనుక వాగన్లలోంచి సైనికులు దిగారు. చీమలపటాలంలాగా మార్చింగ్ చేసుకుంటూ వంతెన మీదకు వచ్చారు. కొందరు వంతెన కిందకు దిగారు.

గూడ్స్ రైలు బయలుదేరింది. ముందుకు వంతెనమీదకు కాదు. వెనక్కి బయలుదేరింది.

కల్నల్ నిట్టూర్చాడు.

శ్రీలంక సైనికులను బ్లాస్టింగ్ కి బలిచేసి ఆహారపదార్థాలనూ ఆయుధాలనూ జాగ్రత్తపరచుకుంటున్నారన్న మాట!

వంతెనమీద సైనికులు ఎడా పెడా పొజిషన్స్ చూసుకుని నిలబడ్డారు. అంతకుముందే ఇంజన్ దీపాలు మసకబారిపోయి ప్రక్కకు తప్పుకున్నాయి. అందువలన సైనికులు యేం చేస్తున్నారో కల్నల్ కి తెలియులేదు.

వంతెనమీద నుండి తుపాకులు మోగుతున్నాయి.

ఇద్దరు గెరిల్లాలు ఎగిరిపడ్డారు. ఒకడికి భుజంలోంచీ మరొకడికి తొడలోంచీ తూటాలు దూసుకుపోయాయి.

“బ్లాస్ట్!” అరిచాడు కల్నల్.

గెరిల్లాలు బోర్లగిలపడి మోచేతులమీద నేలకు ఆని చెవులు మూసుకున్నారు.

వెయ్యి ఫిరంగులు ప్రేలినట్టూ, భూమీ ఆకాశం ఏకమైపోయినట్టూ, చెవులు దిబ్బెళ్ళు పడేటట్టూ వింతైన పెద్ద పెద్ద శబ్దాలతో ఎగిరిపడింది. సీమటపాకాయల గుత్తి ప్రేలి ఒక్కో టపాకాయ తునకలుగా చెల్లాచెదరయినట్టుగా శ్రీలంక సైనికులు గాలిలోకి తేలిపోయారు. చీకట్లో ఒక్కసారిగా వెలుగులు విరజిమ్మి ఆ వెలుగులో సైనికుల కాళ్ళూ, చేతులూ, తలలూ, మొండాలూ విచిత్రంగా ఎగురుతున్నాయి.

ప్రేలకలనివైన మెట్లు మొత్తం ప్రేలిపోయాయి.

సగంమంది అనుచరులను విడదీశాడు కల్నల్.

“మీరు ఈ చుట్టుప్రకల ప్రాంతాల్లో పడిన తుపాకులు ప్రోగుచెయ్యండి!” అని మిగతా వాళ్ళను తన వెంట రమ్మన్నాడు.

శవాలను దాటుకుంటూ కాలవలో దిగి గెరిల్లాలు రైలుకట్టెక్కారు. గూడ్స్ రైలు వెనక్కి వెళ్ళిపోయిన దారిన నడుస్తున్నారు. స్లీపర్స్ మీద పరుగు ప్రారంభించాడు కల్నల్. గెరిల్లాలు అతడి వెనుక పరుగెత్తుతూన్నారు.

కనుచూపు మేరలో గూడ్స్ రైలు యింజన్ దీపం కనిపిస్తోంది.

రెట్టించిన వుత్సాహంతో కల్నల్ అతని అనుచరులూ పరుగెత్తుతున్నారు.

క్రమంగా దీపం దగ్గరవుతోంది.

దీపం దగ్గరయ్యేకొద్దీ గెరిల్లాలు మూడు వరసలుగా విడిపోయారు. గూడ్స్ రైలుకు చెరో ప్రక్క చెరో వరసా,

స్లీపర్స్‌మీద ఒక వరసా చొప్పున పరుగులు తీస్తున్నారు.

ఇంజన్‌లోంచి తుపాకులు పేలుతున్నాయి.

కల్నల్ ఇంజన్ ప్రక్కవరసలో పరుగెత్తుతున్నాడు. జేబులోంచి చిన్న కొబ్బరికుడుడీలాంటి వస్తువు తీశాడు. నోటితో దాని పిన్ వూడదీశాడు.

గురిచూచి విసిరాడు.

హేండ్ గ్రెనేడ్ యెక్కడ పడుతుందో అతనికి తెలుసు!

సంవత్సరాల తరబడి శిక్షణ పొందిన మనిషి అతడు!

స్వేచ్ఛకోసం, స్వాతంత్ర్యంకోసం అర్పణ అయిపోయిన వ్యక్తి అతడు!

అందుకే యింజన్‌లో ఢాం మ్రోగింది.

రైలు మరికొన్ని గజాలు వెనక్కి నడిచి ఆగిపోయింది. ఇంజన్ చచ్చిపోయినవాడి మస్తిష్కంలాగా మూగపోయింది.

గెరిల్లాలు మౌనంగా వాళ్ళను సమీపించారు.

4

కొన్నివందల ఎకరాల్లో షెడ్స్ కట్టివున్నాయి. షెడ్స్ మధ్య మైదానం తీర్చిదిద్ది వుంది. మైదానంలో తాలింఖానాలున్నాయి, వాలీబాల్ కోర్టులూ, టెన్నిస్ కోర్టులూ వున్నాయి. వాటికి కాస ఎడంగా షూటింగ్ టార్గెట్స్ వున్నాయి. తెల్లటి కార్డ్‌బోర్డ్ అట్టమీద మనుషుల వాటి వెనుక గోడలో గ్రాన్ బెడ్స్ అమర్చివున్నాయి. ఈత కొలనులూ కబాడీ కోర్టులూ సరేసరి!

వందల ఎకరాలచుట్టూ ముళ్ళతీగల కంచె ఏర్పాటు చేసివుంది.

మైదానంలో శ్రీలంక సైనికులు బారులుతీరి నిలబడి వున్నారు.

ఒక రెజిమెంట్ కవాతు చేస్తోంది.

కొంతిమంది రైఫిల్ షూటింగ్‌లో తలమునకలుగా వున్నారు.

ఊతకోలనూ, వాలీబాల్ కోర్టూ, చివరికి కబాడీ కోర్టూ సైనికులతో గంభీరంగా కళకళ లాడుతున్నాయి.

సైనికుల మధ్యనుండి అటెండెంట్ హుందాగా నడుస్తోన్నాడు. అతని వెనుక పిల్లిలాగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ చుట్టూవున్న సైనికుల విన్యాసాలనూ, క్రీడలనూ చూచుకుంటూ ఒక లావుపాటి ముసలివాడు నడుస్తోన్నాడు.

అటెండెంట్‌ని మాట్లాడించాలన్నట్టు చూస్తున్నాడు ముసలివాడు. కాని అటెండెంట్ నడుస్తోన్న పోతపోసిన కంచువిగ్రహంలాగా సూటిగా వెళ్ళిపోతున్నాడు. ముసలివాడు దగ్గి గొంతు సవరించుకుని మాట్లాడే ప్రయత్నాలన్నీ ఆ విగ్రహం ముందు బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతున్నాయి.

ఇద్దరూ ఒక మారిరి పెంకుటిట్లో ప్రవేశించారు.

అటెండెంట్ ఒక గదిముందాగాడు.

'బ్రిగేడియర్ శశిధరన్' అన్న నేమ్‌బోర్డు తగిలించి వుంది గోడమీద. ముసలివాడిని బయట వుంచి అటెండెంట్ స్వింగ్ డోర్స్ తెరచుకుని లోపలికి వెళ్ళాడు. ఒంగి అభివాదంచేసి అరచేయి చాపి నేలవైపు చూపించాడు.

శశిధరన్ ప్రశ్నార్థకంగా తలెత్తాడు.

"సార్! ఇన్‌ఫార్మర్ ...." అన్నాడు అటెండెంట్

శశిధర్ నే మొహం కందగడ్డ లాగా తయా
రయింది.

ఆటెండెంట్ వణికిపోయాడు. మనిషిని ఖతం చేసే
టప్పుడు మాత్రమే బ్రిగేడియర్ మొహం అలా మారి
పోతుంది. ముసలివానికి మరికొన్ని క్షణాలలో మూడ
లేదు కదా!

"ప్రవేశ పెట్టు!" అన్నాడు శశిధర్ నే. అలా అంటు
న్నప్పుడు రాగిరేకుమీద ఇనుప మేకుతో గీచినట్టు గొంతు
జీరపోయింది.

ఆటెండెంట్ బతుకుజీవుడా అనుకున్నాడు. మరల
వొంగి అభివాదం చేసి బయటికి వెళ్ళాడు.

ముసలివాడు వొంగ మాపులు చూసుకుంటూ లోపలికి
ప్రవేశించాడు.

బ్రిగేడియర్ కి అభివాదం చేయబోయాడు.

"చాలించు నీ నక్క వినయాలు ముసలోడా!" అరి
చాడు శశిధర్ నే.

ముసలివానికి పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి.
అయినా గుండె దిటవు చేసుకున్నాడు.

"క్షమించండి సార్! చివరి క్షణంలో పథకం
మార్చాడు కల్నల్!" అన్నాడు.

"నాన్సెన్స్! నీకు మేము యిచ్చిన వాకీటాకీ ఏమైంది?
పంది మేసినట్టు తింటున్నావ్ మా దగ్గర! నీవల్ల మా
కెంత నష్టమో తెలిసిందా?"

"అవును సార్! వంతెన కూలిపోయింది. సైనికులు
చచ్చిపోయారు."

"అంతేనా! అంతేనా నీ మట్టిబుర్రకి తెలిసింది! రెండువందలమంది సైనికులు సీమటపాకాయల్లాగా ప్రేలిపోయారు. రెండువందల తుపాకులు వాళ్ళదగ్గరా— వాగన్లలో నాలుగువేల తుపాకులూ. అయిదారు నెలలకు సరిపడా ఆహారం, వస్త్రాలూ నీ జాతికి సంక్రమించాయి. సమాచారం నువ్వు ఇస్తావని ఎదురుచూశాం నువ్వు మాకు వంతెన దగ్గర బెటాలియన్ సైన్యం కాపలా వుంటోందని చెప్పావు. వంతెనను ప్రేల్చివేయూ అనుకున్నట్టు చెప్పావా? లేదు. ఆ విషయమే తెలిసివుంటే గ్రుడ్డిగా రెండువందలమందినీ వంతెనమీద నిలబెడతామా? గూడ్స్ రైలు మొత్తం నీ జాతికి పళ్ళెంలో పెట్టి ఒప్పచెబుతామా? నో....నో...."

"అవును సార్! చాలా నష్టం జరిగింది సార్!"

"ఎవరివల్ల? కేవలం నీ వల్ల!" బ్రిగేడియర్ గొంతు యింటిమీదున్న పెంకులను కదిలిస్తోంది.

"అవును సార్! క్షమించమని అడగడానికి కూడా నోరు రావడం లేదు సార్!"

"నోరు ఎలా వస్తుంది? ఉరితాటితో వ్రేలాడదియ్యమంటావా? బుద్ధభగవానుడు కనిపిస్తాడు. క్షణాల్లో మహానిర్యాణం ప్రాప్తిస్తుంది!"

ముసలివానికి గొంతు తడారిపోయింది. కసాయివాడు ఒక కాలు గొంతుమీద నొక్కిపట్టి రెండు చేతులతో బరువయిన పట్టాకత్తి ఎత్తి గొంతుమీద దింపుతున్నట్టు భ్రమ కలిగింది.

బ్రిగేడియర్ శివర్ధనే పరమ కర్కోటకుడు. ఈ క్షణంలో పట్టాకత్తో ఉరితాడో తెప్పించి శిక్ష అమలు జరిపినా అనుమానం లేదు. కాళ్ళలో సత్తువ కారిపోయి

నట్టయి అలాగే మోకాళ్ళ పట్టుకుని ముందుకు కూలబడి పోయాడు.

"నీ తప్పుకు ప్రాయశ్చిత్తం ఒక్కటే!" అన్నాడు శశిధర్ సే.

"ఏమిటి సార్?"

"విషం ఇస్తాం! మీ వాళ్ళు ఎత్తుకుపోయిన ఆహారంలో విషం కలపాలి. కల్నల్ తాలూకా బలగం మొత్తం నాశనం కావాలి! గొరిల్లాల పటాలం ఆహారం తిని కిక్కురుమనకుండా చచ్చిపోవాలి!"

"ఆ బలగంలో నేను కూడా వున్నాను సార్!"

"ఒరేయ్ ఫూల్! నువ్వు విషాహారం తింటావో తినవో అది నీ మీద ఆధారపడి వుంటుందిరా! నువ్వు తినేముందు పటాలంలో అందరూ ఆహారం తిన్నట్టుగా నిర్ధారణ చేసుకోరా!"

"అలాగే సార్! తమరికి కబురు చెప్పాలికదా సార్! నేను తినను సార్!"

"ఊఁ! ఈసారి ఫెయిలయ్యావో నేనే నా చేతులతో చంపుతానురా....!" అని శశిధర్ సే చప్పట్లు కొట్టాడు.

అంతరంగికులు యిద్దరు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

బ్రిగేడియర్‌కి అభివాదం చేసి అరచేతులు భూమికి సమాంతరంగా చాపి నిలబడ్డారు.

"సోడియం సైనేడ్ ఒక కిలో పొట్లం ఈ ముసలివానికి ఇవ్వాలి!" అన్నాడు శశిధర్ సే.

* * *

అరగంట తర్వాత ట్రక్కు అడవి మధ్యలో ఆగింది.

ముసలివాని కళ్ళకు కట్టినగంతలు విప్పాడు డ్రయివర్.

ముసలివాడు కళ్ళు నలుపుకొన్నాడు. డ్రయివర్ అతని చేతికి సంచి అందించాడు.

“ముసలివాడా! నిన్ను ప్రాణాలతో చూడాలనుకుంటున్నాను. ఈ గడ్డమీద పెరిగినందుకు కృతజ్ఞత చూపించుకో!” అన్నాడు డ్రయివరు.

ముసలివాడు సంచి భుజానికి తగిలించుకుని నడక పుచ్చుకున్నాడు. ట్రక్కు వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

ముసలివాడు సంచి తడుముకున్నాడు. కొన్ని లక్షల మంది ప్రాణాలు తియ్యగల సోడియం సైనేడ్! ఈ పటాలం తర్వాత మరొకటి—దాని తర్వాత మరొకటి—శ్రీలంకకు బ్రిగేడియర్ తర్వాత హోదాలో తానూ, తన సంతానం అధికారులుగా వుంటారు. ఎవరెలా పోతే తనకేం?

దూరంగా గెరిల్లా కవాతు చప్పుడు వినిపిస్తోంది.

ముసలివాడు చటుక్కున చెట్టెక్కాడు. మూటను కొమ్మల మధ్య వ్రేలాడగట్టాడు. కిందకు దిగి మూటవైపు పరీక్షగా చూశాడు. కొమ్మలలోకి వస్తే తప్ప అక్కడ మూట వున్నట్టు తెలియదు. ముసలివాడు చెట్టుక్రింద నుండి కదిలి వెళ్ళాడు.

పొదల చాటునుండి ఒక ఆకారం అతనినే పరిశీలిస్తోంది. ఆ ఆకారం చేతిలో స్టెన్‌గన్ వుంది. ఆ ఆకారాన్ని ముసలివాడు చూడలేదు. చూచినా యేమంత పట్టించుకునేవాడు కాదు.

5

సిద్ధార్థ నగరం వదలిపెట్టింది బస్సు.

కండక్టరు ఒకసారి బస్సును పరిశీలనగా చూచి ఛార్ట్

పూర్తిచేశాడు. ప్రయాణీకులంతా జాఫ్నా నగరానికే! మధ్యలో యెవరూ దిగరు. తలుపు లోపలివైపు తాళం పెట్టి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు కండక్టర్.

ప్రక్క ప్రయాణీకుడిని సరదాగా కదిపాడు. "సోదరా! అందరూ జాఫ్నాకే బయలుదేరారు. విశేషం యేమిటి సోదరా?"

ప్రయాణీకుడు కోపంగా చూశాడు.

"అది సరే...." కండక్టరు మరింత హుషారుగా చూశాడు. "బస్సులో అందరూ మగవాళ్ళే! ఒక్క ఆడది కూడా లేదు. కళ లేదు సోదరా..." అన్నాడు.

అతడి మాట ఇంకా చివరి అక్షరంలో వుండగానే కండక్టరు నోరు అలాగే తెరచుకుని వుండిపోయింది. అతడి నోట్లో పిస్తోలు గొట్టం ఇరుక్కుపోయి వుంది. పిస్తోలు గొట్టం అంగుడికి తగులుతోంది.

"నువ్వు తమిళుడివి! అవునా?" అడిగాడు ప్రయాణీకుడు.

"కాని....నిన్ను యిక్కడ వుద్యోగం చేసుకోనిస్తున్నాం. మా సింహళ గడ్డమీద నిన్ను బతకనిస్తున్నాం. నీకు విశ్వాసం వుండాలి. అవునా?"

కళ్ళు మరల ఆరాయి. బస్సులో కర్కశమైన నవ్వులు మారుమ్రోగాయి.

"తమిళ గెరిల్లాలు ఎక్కడ వుంటారు? వాళ్ళ స్థావరాలను పట్టుకోవడం యెలా? ఈ విషయాలు సేకరించి మాకు చెప్పు నీ విశ్వాసం నిరూపించుకో!"

'మీరంతా సైనికులా సార్!' అన్నట్టు కళ్ళు మరల ఆరి వెలిగాయి.

"అవును. జాఫ్నా చుట్టుప్రక్కల తమిళుల కొంపలు

లూటీ చేస్తాం. నువ్వన్నావు చూడు అందమైన ఆడ పిల్లలు! వాళ్ళ శీలాలతో బంతులాట ఆడుకుంటాం!"

కండక్టరు గడగడ వణికిపోయాడు. అతని యిల్లూ వాకిలీ జాఫ్నా నగరం శివార్లలో వుంది. బస్సు తన యింటిమీదుగానే వెళ్తుంది. కసాయి మనుషులను తన బస్సులో ఎక్కించుకుని వెళ్తున్నాడా తాను? యెలా? యీ ప్రమాదం తప్పేదెలా?

"ఏం కండక్టరూ! నీ వ్యవహారం చూస్తే తమిళ స్థావరాలు తెలిసినట్టే తోస్తోంది.... చెబుతావా! తూటా నీ కంఠంలో దింపాలా?"

కండక్టరు యేం చెప్పేవాడో కాని....ఏం జరిగిందో కాని....

"ఢాం....ఢాం!... ఢాం....! ....ఢాం! ఢాం... ఢాం...."

బస్సు ఆరు టైర్లూ పిల్లలూదుకునే బుడగల్లాగా పేలిపోయాయి. అంతే! బస్ కర్ కర్ మని చప్పుడు చేస్తూ రోడ్డుమీద నుండి పంటపొలాల్లోకి దూకింది. ప్రయాణీకులూ, కండక్టరూ, డ్రయివరూ కిందకీ మీదకీ కొట్టుకుని గాయాలు తగిలించుకున్నారు.

బస్సు ఆగగానే కండక్టరూ డ్రయివరూ కిటికీల లోంచి దూకేశారు. బస్సుమీద నిప్పుల వర్షం కురుస్తోంది. కండక్టరూ డ్రయివరూ కుంటుకుంటూ దూరంగా పారిపోయారు.

బస్సుమీద గ్రెనేడ్ పడింది.

బ్రహ్మాండమైన విస్ఫోటం! ప్రయాణీకులు మాంస ఖండాలుగా గాలిలో చెల్లాచెదురైపోయారు. బస్సు భగభగ మండుతోంది. నరమాంసం వేగుతోంది. ద్వేషం

జ్వాలలు మానవతను మసిపాలు చేస్తోన్నాయి.

కల్నల్ వికటాట్టహాసం చేస్తూ రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు. అంత సేపూ రోడ్డుకి రెండువైపులా దాక్కున్న అతని అనుచర వర్గం ఇవతలకు వచ్చింది. జయజయ ధ్వానాలు చేసుకుంటూ ప్రాకారంవైపు నడిచారు.

వాళ్ళ కోసమే ముసలివాడు కాచుక్కూర్చున్నాడని గెరిల్లాలకు తెలియదు. సంతోషంగా ఆహారం పొట్లాలు అందుకున్నారు.

ముసలివాడు సంభ్రమంగా గుడారాల మధ్య తిరుగుతున్నాడు. చెట్లమీద గార్డులు కాపలా వున్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లో కూడా ఆహారం పొట్లాలున్నాయి.

గుడారాల మధ్య బారులుతీరి నిలబడి వున్నారు గెరిల్లాలు. విజయోత్సాహంతో పొట్లాలు విప్పారు.

వాళ్ళకు తెలియదు. అదే తమ అందరికీ చివరిమద్దు కావాలని మాత్రమే ముసలివాడు సంభ్రమంగా గుడారాల మధ్య తిరుగుతున్నాడని!

గెరిల్లాలు తింటున్నారు. నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ తింటున్నారు.

సోడియం సైనేడ్ తింటున్న ఒక్కడూ నేలకూలడం లేదు. కనీసం కడుపునొప్పితో కూడా గిలగిల లాడటం లేదు.

ముసలివాడు తెల్ల మొహం వేశాడు.

తాను మరల మోసపోయాడు. గబగబా తన గుడారంలోకి పరుగెత్తాడు. చెట్టు కొమ్మల మధ్య నుండి తీసుకువచ్చిన మూట విప్పాడు. పోలిథిన్ సంచిలో తెల్లటి పంచదారలాంటి స్ఫటిక పదార్థం వుంది.

ఈ పదార్థమే బ్రిగేడియర్ శశివర్థనే యిప్పించాడు.

ఈ పదార్థం సోడియం సైనేడ్ కాదా? రుచి చూడ వచ్చునా?

గొట్టం వంటి వస్తువు అతని డొక్కలో గుచ్చు కొంది.

ముసలివాడు కంగారుగా తలతిప్పి చూశాడు. తంగం! ఆమె చేతిలో స్టెన్‌గన్ వుంది.

"ఏం జాతిద్రోహీ! దేనికోసం వెదుక్కుంటున్నావ్?" అంది తంగం.

ముసలివాడికి నోటివెంట మాట రాలేదు. నిలువు గుడ్లేసుకుని చూస్తున్నాడు.

6

బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే హుషారుగా బయలుదేరాడు. పాతికమంది మెరికల్లాంటి వీరులను వెంటపెట్టుకుని రెండు ట్రక్కులలో బయలుదేరాడు. ట్రక్కులకు టయోటా కారు దారి చూపిస్తోంది.

టయోటాలో నే శశిధర్ నే కూర్చున్నాడు. శశిధర్ నే ప్రక్కనే ఆయన అంతరంగికుడు కూర్చున్నాడు.

"ముసలివాడు గట్టిపిండం! జాఫ్నా సరిహద్దులలో గెరిల్లాలను మట్టుపెట్టాడు. వానికి మంచి బహుమతి ఇవ్వాలి!" అంటున్నాడు శశిధర్ నే.

ఆ అంతరంగికుడు తల వూపాడు.

టయోటా నగరం పొలిమేరలలో ఆగింది.

ముసలివాడు రోడ్డు ప్రక్కనే నిలబడి చెయి వూపుతూండటమే అందుకు కారణం!

టయోటా వెనుకనే ట్రక్కులు రెండూ ఆగాయి.

ఫ్లాష్ ... ఫ్లాష్ ...

అంతే! ముసలివాడు వెనక్కి విరుచుకుపడిపోయాడు.

ట్రక్కులమీదా టయోటామీదా గ్రెనేడ్ల వర్షం కురిసింది. శశిధర్ నే కారును ముందుకు పోనిచ్చాడు. కారు ముందుభాగం తుక్కు తుక్కయిపోయింది.

అయినా శశిధర్ నే ఆగలేదు.

ట్రక్కులు రెండూ కాంతివంతంగా ముందు కూన్నాయి.

"బ్రిగేడియర్ తప్పించుకుపోతున్నాడు. టయోటాను ప్రేల్చెయ్యండి!" అరిచాడు కల్నల్.

గెరిల్లాలు టయోటావైపు మిషిన్ గన్స్, స్టెన్ గన్స్ ఎక్కుపెట్టారు. మరుక్షణంలో ఆ గన్స్ గర్జిస్తాయనుకుంటే జాతీయ రవాణా బస్సు అడ్డుగా వచ్చింది. బస్సులో అమాయక ప్రయాణీకులు దిగ్భ్రాంతితో చూస్తున్నారు. ట్రక్కులు మండి మసైపోతున్నాయి.

గెరిల్లాలు మారణాయుధాలు దించారు. బస్సును వెళ్ళిపోనిచ్చారు. టయోటా రోడ్డు చివర మాయమై పోతూ కనిపించింది.

గెరిల్లాలు నిట్టూర్చారు.

వెనక్కి తిరిగి స్థావరాలకు వచ్చారు.

తంగం వాళ్ళను నవ్వుతూ చూచింది.

కల్నల్ ఆమె భుజం తట్టి, "ఆహా! నువ్వు యీ రోజు మమ్మల్ని విషాహారం తినకుండా కాపాడావు. అంతే కాదు! మన పోరాటయోధుల రహస్యాలు అమ్ముతూన్న తుచ్ఛుడిని పట్టియిచ్చావు. జాతుల విముక్త పోరాట చరిత్రలో నీకు గొప్ప స్థానం వుంటుందమ్మా!" అన్నాడు.

తంగం మొహం పౌర్ణమి చంద్రుడిలాగా వెలిగింది.

"అయితే కల్నల్ సార్! ఈ గెరిల్లా పోరాట

యోధులతోబాటు నేను కూడా యిక మీతో కలసి పనిచేయవచ్చును! మీకు అభ్యంతరం వుండదు కదా!" అంది.

కల్నల్ మొహం మాడిపోయింది.

ఆ ప్రోత్సాహితురాలైన ఆడపిల్లకు ఎలా చెప్పడం? గెరిల్లా శిబిరాల్లో ఒక ఆడదాన్ని—అందులోనూ యవ్వనవతిని యిలా చేర్చుకోవడం? దేశవ్యాప్తంగా వున్న విముక్తి పోరాటాలకు తమ గెరిల్లా సేన విభిన్నంగా వుంటే అది యెలాంటి పరిణామానికి దారితీస్తుంది?

తంగం నీరసంగా నవ్వింది. వెనక్కి తిరిగి చక చకా వెళ్ళిపోయింది.

కల్నల్, ఆయన అనుచరులూ నిర్ఘాంతపోయి తంగం వైపు చూస్తున్నారు.

7

బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే మొహంలో వెలుగు కనిపిస్తోంది.

అమెరికా నుండీ, పాకిస్తాన్ నుండీ తమిళజాతి అణచివేతకు తనకు మద్దతు లభిస్తోంది. ఆయుధ సామగ్రీ, ఆహార పదార్థాలూ దిగుమతి అవుతున్నాయి. అణచివేతకు ఇంకా యేం కావాలో అడగమని కబురు పంపాయి అమెరికా, పాకిస్తాన్‌లు.

తమ దేశపు ప్రధాని మద్దతు వుండనేవుంది. కావలసిందల్లా అగ్రరాజ్య మద్దతు. అమెరికా అగ్రరాజ్యం క్రిందకు వస్తుంది కదా! ఆ మద్దతు చాలు! తనకేం సహాయం కావాలో స్పష్టంగా అడిగాడు శశివర్ధనే.

అంతే! బాంబర్ విమానాలు పంపించింది అమెరికా.

వాటిని గెరిల్లాలమీద వాడటానికి యీ రోజే

ముహూర్తం.

శశిధర్ నే తన పటాలాలతో బాంబర్ విమానాలతో బయల్దేరాడు. అడవులమీద బాంబర్స్ ఎగురుతున్నాయి. గూఢచారిశాఖ అందించిన సమాచారం ప్రకారంగా భౌగోళిక రేఖలను చూచుకుంటూ అడవులమీద ఎగిరిస్తున్నారు విమానాలు. దట్టంగా పెరిగిన అడవుల మధ్య పొదలు పొదలుగా గుడారాలు కనిపిస్తోన్నాయి.

బాంబర్ విమానాలు నిప్పులముద్దలు విసిరాయి.

మట్టి చెరిగినట్టయి ఉవ్వెత్తున లేచి పడింది. భూమి పగిలిపోయిందా అన్నంత శబ్దంతో బాంబులు నేలను తాకి అన్ని మూలలకు నలభైఅయిదు డిగ్రీల కోణంలో భూఖండాలు లేపుతోంది.

గుడారాలు నేలమట్టమయ్యాయి.

అరణ్యభాగం యెవరో శక్తివంతుడు పెద్ద ఆయుధంతో చెక్కాపారేసినట్టయింది. చెట్లు కూకటి వ్రేళ్ళతో తిరగబడ్డాయి.

బాంబర్ విమానాల్లోంచి పారాచ్యూట్లతో సైన్యం దిగుతున్నారు.

బాంబుల వర్షం ఆగిపోయింది!

"ఒక్క శవం కూడా పైకగరలేదేం?" అడిగాడు శశిధర్ నే.

"అవును సార్! నాకూ అనుమానంగా వుంది!" అన్నాడు అంతరంగికుడు.

* * *

గుడారాలు ఖాళీ చేసి అలసిపోయి వున్నారు గెరిల్లాలు. ఆయుధాలూ ఆహారమూ ఇతర అవసరమైన సామగ్రీ అసలు గుడారాల నుండి మోసుకుపోయారు.

అంతకు ముందురోజే మెయిన్‌లాండ్ రేడియో ఒక వార్తను ప్రసారం చేసింది.

శ్రీలంక ప్రభుత్వానికి అమెరికన్ ప్రభుత్వమూ దాని తాబేదార్లూ సహకరిస్తున్నాయని ఆ వార్త సారాంశం.

గుడారాలు ఖాళీ చేయించే పని అప్పటినుండి ప్రారంభింపచేశాడు కల్నల్. అప్పుడు తాత్కాలికంగా చిరాకు పడినప్పటికీ బాంబర్ విమానాలు మార్గంలో బాంబులు కురిపిస్తోన్నప్పుడు ఆయన చర్య ఎంత సమర్థనీయమో వాళ్ళకు అర్థమైంది.

బాంబులు మాత్రమే కురిపించి విమానాలు తిరిగి శ్రీలంక స్థావరానికి వెళ్ళిపోతాయి అని ఊహించడం మాత్రం తప్పు అవగాహన క్రిందకు వస్తుంది. అలా వచ్చింది కూడా. పారాచ్యూట్స్‌లో దిగిన సైనికులు అడవులలో రేచుకుక్కల్లాగా చొచ్చుకుపోతున్నారు.

గెరిల్లాలు ఎటు తప్పించుకున్నారు? గుడారాల్లో ఒకరు కూడా లేరు. వాళ్ళకి బాంబర్ విమానాలు వస్తున్నట్టు తెలుసా?

పుట్టలూ, గట్లూ, చెట్లూ, చేమలూ వెతుకుతున్నారు సైనికులు.

క్యాయ్ నది మెల్లగా ప్రవహిస్తోంది. నదికి రెండు ప్రక్కలా దట్టమైన అడవులున్నాయి. సైనికులు అడవులలో పడ్డారు. నదిలో తక్కువ లోతు నీళ్ళు వున్నచోట గెరిల్లాలు కనిపించారు.

సైనికుల కళ్ళు మెరిశాయి.

చప్పుడు చేయకుండా అటు కదిలారు.

గెరిల్లాలు నిశ్చింతగా దుస్తులు వుతుక్కుంటున్నారు.

గట్టుమీద ఇద్దరు గెరిల్లాలు అడవుల్లోకి చూస్తూ కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. సైనికులు చెట్లచాటు నుండి సమీపించడం వాళ్ళిద్దరికీ తెలియదు.

సైనికులు పిన్స్ వినిరే పిస్తోళ్ళు తీశారు. సోడియం సైనేడ్ పూసిన పిన్స్ యిద్దరి గెరిల్లాల శరీరాల్లో దిగబడ్డాయి.

గెరిల్లాలు నిశ్శబ్దంగా పొదలమీదకు వొరిగిపోయారు.

సైనికులు గట్టుమీది పొదలమాటున దాక్కున్నారు. గెరిల్లాలు మొత్తం పాతికమంది వున్నారు. మిగతా వాళ్ళు గట్టుకు అవతల ప్రక్క వుండివుంటారు. సైనికులు పిన్స్ వినిరే పిస్తోళ్ళు గురిచూచుకుంటూ గట్టు దిగుతున్నారు. నదిలో వున్న గెరిల్లాలను నిశ్శబ్దంగా చంపాలి. అలా చంపాలంటే ఇంకా దగ్గర రేంజ్ కి వెళ్ళిరావాలి. అందుకే సైనికులు నీటికి దగ్గరగా వెళుతున్నారు.

పిన్స్ కుచ్చుకునే రేంజ్ దగ్గరపడింది. ప్లావ్.... ప్లావ్....ప్లావ్....

సైనికుల చేతుల్లో పిస్తోళ్ళు గుస గుస లాడుతున్నాయి.

ఒడ్డుకు రాబోతున్నారు ముగ్గురు గెరిల్లాలు. వాళ్ళు ముగ్గురూ తూలిపోయి నీళ్ళలో పడిపోయారు. వాళ్ళ భుజాలమీద పిడిచిన తుపాకులున్నాయి. తుపాకులు నీళ్ళలో పడి బుడగలుగా తేలుతూన్నాయి.

నది మధ్య గెరిల్లాలు తెల్లబోయి చూస్తున్నారు. వాళ్ళు నిరాయుధంగా వున్నారు. సైనికులు గట్టుదిగి దాదాపు నీళ్ళవద్దకు వచ్చేశారు. నది రెండో గట్టుకు పారిపోయే వ్యవధి లేదు. సమయస్ఫూర్తిగా చటుక్కున నీళ్ళలో మునిగిపోయారు.

అయినా పిన్స్ వచ్చిపడుతూన్నాయి. ప్రవాహజలం గాకపోతే సోడియం సయినైడ్ వాళ్ళను పొట్టన పెట్టుకునేదే! మునిగి ఈత కొడుతూ అవతలి ఒడ్డుకు వెళ్తున్నారు. సైనికులు కూడా నీళ్ళలో దిగుతున్నారు.

కల్నల్ నిట్టూర్చాడు. పారాట్రూపర్స్ తమని వెంటాడుతారనుకోలేదు. తన తప్పుడు అంచనాకు అయిదుగురు వీరులు మరణించారు. తక్కువలోతు నీటిలో చేపల్లాగా తాము దొరికిపోయారు. అయినా నిరుత్సాహపడకుండా గెరిల్లాలు మునిగి ఈతకొడుతున్నారు.

“ఢాం.... ఢాం.... ఢాం....”

తమ జీవిత కాలం ముగిసిపోయింది. నీళ్ళలోంచి దూసుకువస్తాయి అగ్నిరవ్వలు. వాటినుండి తప్పించుకొని ఎంతో దూరం వెళ్ళలేరు.

కల్నల్ చివరిసారిగా తన జాతిని తలచుకున్నాడు. విలక్షత పేరుతో తన జాతిమీద జరుగుతూన్న దాడిని గుర్తుకు తెచ్చుకొన్నాడు. తాము సింహాళులమీద దాడి చేసినా సింహాళులు తమమీద దాడిచేసినా ఆ రెండు దాడులూ ఒకటేనేమో!

రెండు దాడులూ రెండు రకాలయితే కావచ్చు కాని ఆ రెండు దాడులలోనూ అమాయకులూ అర్భకులూ ఎక్కువమంది నాశనమైపోతారు.

కల్నల్ కళ్ళు తెరచి గట్టువైపు చూశాడు.

ఆశ్చర్యం! సింహళ సైనికులు నేలమీద పొర్లుతున్నారు. రక్తపుమడుగులో ఈదులాడుతున్నారు. వాళ్ళవైపు ఒక ఆకారం నదివైపు వస్తోంది. ఆకారం చేతిలో మెషిన్‌గన్ వుంది. మెడచుట్టూ నడుముచుట్టూ తూటాల పట్టీలున్నాయి. ఆకారం పైనుండి క్రింది వరకూ లోహపు

పట్టీలు ధరించి వుంది.

ఆకారం అక్కడి నుండే కల్నల్‌కి శాల్యూట్ కొట్టింది.

కల్నల్ నీళ్ళలోంచి ఆమెవైపు నడిచాడు. అనుచరులు అతనిని అనుసరించారు.

“నువ్వా? మా ప్రాణాలు కాపాడావమ్మా!” అన్నాడు కల్నల్. గట్టుయెక్కి ఆమె భుజాలు తట్టి నుదురు ముందుకు అదుముకొని బలంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

కల్నల్ అనుచర గెరిల్లాలు ఆమె చుట్టూ చేరి విస్ఫారిత నేత్రాలతో తమ కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొన్నారు.

“సార్! ఇప్పటికయినా నన్ను మీతో కలుపుకోండి సార్! ఈ మట్టికోసం ఈ మట్టిమీద మనజాతి మనుగడ కోసం మీతోబాటు ఒక పౌరురాలిగా పోరాటం సాగిస్తాను సార్!” అంది తంగం.

కల్నల్ దిగ్భ్రాంతితో చూస్తున్నాడు.

ఈ యువతి కెంత పట్టుదల? ఎంత సాహసం? ఎటువంటి గురి? ఎటువంటి గుండె'బ్బరం?

అనుచర గెరిల్లాల వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు కల్నల్. వాళ్ళ కళ్ళలో అతనికి ఆమోదం కనిపించి నట్టుంది.

“తప్పకుండానమ్మా! ఇతర పోరాటవర్గాలు కాదన్నా సరే నా సొంత బాధ్యతమీద నిన్ను నా వర్గంలో చేర్చుకుంటానమ్మా!”

తంగం అతని చేతులు పట్టుకుంది.

‘నా మాట నిలబెట్టుకుంటాను సార్!’ హామీ వుంది ఆ స్పర్శలో.

8

బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే కార్యాలయం.

సైనికుల మొహాలు వెలవెలబోతున్నాయి. పెటీ ఆఫీసర్లయితే సరేసరి! గడగడా వణుకుతున్నారు. కల్నల్, మేజర్ పదవులు వున్నవాళ్ళయితే తమకి చావు మూడినట్టే నిశ్చయించుకున్నారు.

శక్తివంతమైన బాంబర్ విమానాలు గాలిలో పోరాడి పోరాడి ఖాళీ అయిపోయాయి. మరల అమెరికావైపూ పాకిస్తాన్ వైపూ నోరావులించి చూచుకోవలసిన పరిస్థితి ఎదురయింది.

అంతే కాదు.

ఉన్న సైన్యంలోకల్లా మెరికల్లాంటి పారాట్రూపర్స్ నాశనమైపోయారు. వాళ్ళ శవాల పార్శిల్ భద్రంగా పంపించారు గెరిల్లాలు.

దానికంటే ప్రమాదకరమైన అంశం!

గెరిల్లాలు సందేశం పంపించారు. శ్రీలంక అధికారుల హిట్ లిస్టు తయారుచేసి పంపించారు. బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే పేరు అగ్రస్థానంలో వుంది.

బ్రిగేడియర్ తన గదిలో పచార్లు చేస్తున్నాడు. బూట్ల శబ్దం అతి భయంకరంగా బయటికి వినిపిస్తోంది. అధికారులకూ, సైనికులకూ బూట్ల చప్పుడు గుండెలమీద తాకుతోంది.

బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే ప్రాణభయంతో వణకడం లేదు. గెరిల్లాల మనోనిబ్బరానికి మండిపోతున్నాడు. అదే సమయంలో తన సైనికుల చేతకానితనానికి చీదరించుకుంటున్నాడు. మేకల మందలాగా లక్షల సంఖ్యలో వున్నారు సైనికులు. లాభం యేమిటి? గెరిల్లాలు అన్ని

మూలల్లోనూ కలసి నూగో తంతు కూడా వుండరేమో!

బిక్క బిక్క మంటూ అటెండెంట్ లోపలికి వచ్చాడు

మేజర్లూ, కల్నల్సూ బయట వుండిపోయారు. అటెండెంట్ను లోపలికి తోశారు. ఆ సంగతి శశిధర్ నే పసికట్టాడు. అంత టెన్షన్లోనూ శశిధర్ నే మందహాసం చేశాడు

"ఏం యిటు వచ్చావు?...." అన్నట్టు కళ్ళెగరేశాడు.

"సాసా....ర్ మరండీ సా....సా....ర్!" గుటక వేశాడు అటెండెంట్. "గొరిల్లాల ఆచూకీ అట సార్! ఇస్తానని మరొకడు సార్! వచ్చాడు సార్!" నాలుక తడారిపోయింది అటెండెంట్కి.

"వాడెవడు? ఇంతకుముందు వచ్చిన ముసలాడేనా?" అడిగాడు శశిధర్.

"కాదు సార్ .... ఇతనికి ముప్ఫయ్యేళ్ళుంటాయ్ సార్!" అన్నాడు అటెండెంట్.

"పంపించు!"

మరో రెండు నిమిషాలలో ముప్ఫయ్యేళ్ళ యువకుడు లోపలికి వచ్చాడు.

"తంగం మా మరదలు సార్! నన్ను కాదని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది సార్. గొరిల్లాలతో చేరిపోయింది సార్!" అన్నాడతడు.

"అయితే యేం చెయ్యమంటావ్?"

"గొరిల్లాలుండే చోటు చూపిస్తాను సార్! తమరు వాళ్ళను పట్టుకుని నా మరదలిని నాకు యిచ్చేస్తే చాలు సార్!"

"తంగం నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనందా?"

"అవును సార్!"

"గెరిల్లాలు ప్రస్తుతం ఎక్కడున్నారు?"

"ట్రింకోమలీ పట్టణానికి యిరవై కిలోమీటర్లలో సార్!"

"ట్రింకోమలీ! అసంభవం!"

"ఏం సార్?"

"అక్కడ బలమైన సైనిక స్థావరాలున్నాయి. గెరిల్లాలకు ఆ సంగతి బాగా తెలుసు. కోరి కోరి మృత్యువుకు ఎదురుగా ఎవరూ పరుగెత్తరు!"

"తంగం వాళ్ళ అమ్మతో చెప్పింది సార్! ట్రింకోమలీని స్వాధీనం చేసుకుని........ఆ సాయుధ సామగ్రితో...."

"ఊఁ! ఆగావేం చెప్పు!"

"హిట్ లిస్టులో వున్నవాళ్ళందరినీ చంపేస్తారట సార్!"

శశిధరన్ అతన్ని తేరిపార చూశాడు. ఈ యువకుడు నిజమే చెబుతున్నాడా? లేక గెరిల్లాల తరఫున తనను బెదిరించడానికి వచ్చాడా?

ఆ మాటే అడిగాడు శశిధరన్.

యువకుడు గడగడ లాడాడు. ఇదేమిటి? శశిధరన్ ఇలా ఎదురుతిరిగాడు?

"లే....లే....దు....సా....సా....ర్...."

"అబద్ధమైతే ఎందుకు వణుకుతావు?"

"నా తంగం కోసమే నేను వచ్చాను సార్! అందమైన పిల్ల సార్! విప్లవకారుల స్నేహం పట్టింది సార్! తంగంను కాపాడాలి సార్!"

"మా వెంట రావాలి నువ్వు. గెరిల్లాలను చూపించాలి! సరేనా?"

"అలాగే సార్! కాని నేను దూరంగా వుంటాను సార్!"

"ఏం?"

"మీ వెంట నన్ను చూస్తే గెరిల్లాలు మొదట నన్నే చంపేస్తారు సార్!"

"పిరికిపందా! యెప్పటికయినా చావు తప్పదు కదా!"

"క్షమించండి సార్! నా తంగం కోసం నేను బతకాలి సార్!

క్షణాల్లో శ్రీలంక సైన్యం సిద్ధమైంది. ట్రింకోమలీ పట్టణాన్ని వైరులెస్‌లో సంప్రదించాడు బ్రిగేడియర్. గెరిల్లాలు ట్రెంకోమలీని పట్టుకోనున్నట్టు వాళ్ళకు కూడా వార్తలందాయట! ఆ విషయం చెప్పబోతూండగా నే బ్రిగేడియర్ వాళ్ళకు అదే విషయంమీద ప్రశ్న వేశాడు.

శ్రీలంక సైనికులు ట్రెంకోమలీవైపు బయలు దేరారు.

బ్రిగేడియర్ శశిధర నే నాయకత్వం వహించాడు. టాంకర్స్, హెలికాప్టర్లూ పాల్గొంటూన్న యీ భారీ సైన్యం సన్నాహంలో కాల్బలమే లక్షకు పైగా వుంది. సింహళ జాతీయులే తమ సైన్యం చేసే ఆర్భాటాలు చూచి వణికారు.

• • •

బ్రిగేడియర్ ఖాళీచేసిన సైనిక పావరంలో తక్కువ మంది గార్డ్సు వున్నారు. వైర్‌లెస్‌లో సందేశం వచ్చింది.

అమెరికా అధ్యక్షుడి తరఫున అంతరంగికుడు యిచ్చిన సందేశం అది.

"బాంబర్ విమానాలు నిర్వీర్యమైపోయినట్టు తెలిసింది. అదనంగా విమానాలు కావాలా? అధ్యక్షులవారు అడగమన్నారు!" అన్నాడు అ. అ. అంతరంగికుడు.

అతడికి సమాధానం చెప్పే శక్తి అక్కడున్న ఎవరికీ లేదు.

గార్డ్సు మొహాలు చూసుకున్నారు.

"ట్రింకోమలీ పట్టణానికి బయలుదేరారు సార్! వారితో వైర్‌లెస్‌లో మాట్లాడి చెబుతాను సార్!" అన్నాడు గార్డు.

అ. అ. అంతరంగికుడు మండిపడ్డాడు.

"ఈ విషయం కూడా చెప్పు! మొన్నటి బాంబర్ విమానాల ఖర్చు వెంటనే మాకు జమకట్టవలసి వుంది!" అవతల లైన్ అకస్మాత్తుగా కట్ అయింది.

గార్డ్సు ఈసారి ఇంకా తెల్లబోయి మరల మొహాలు చూసుకున్నారు.

లైన్ దానంతట అదే కట్ అయిందా? వైర్‌లెస్ సందేశానికి మధ్యలో మరెవరయినా విఘాతం కలిగించారా? ఏమైనప్పటికీ అమెరికావాళ్ళకి కోపం వచ్చింది. అది చాలు — దేశం ప్రాణంమీదికి వచ్చింది.

వెంటనే వార్తాహరులు బయలుదేరారు.

9

గొరిల్లాలు నిజంగానే బయలుదేరారు. చాల దీర్ఘ ప్రయాణంమీద వున్నారు గొరిల్లాలు. చావో రేవో తేల్చుకోవాలనుకుంటున్నారు గొరిల్లాలు. అయితే వాళ్ళ ప్రయాణం ట్రింకోమలీవైపుగా కాదు.

"కొడితే ఏనుగు కుంభస్థలాన్ని కొట్టాలి! రైళ్ళు పడగొట్టి, వంతెనలు కూల్చివేసి సైనిక స్థావరాలమీద చిన్న చిన్న దాడులు చేసి మనం ఎంతకాలం శ్రీలంక సైనికులతో పోరాడగలం? మీ ఆలోచన చెప్పండి! ఎక్కువ మంది అభిప్రాయాలు ఎటు మొగ్గితే అటుప్రక్క ఆచరణలో దిగుదాం!" అన్నాడు కల్నల్.

"మన శక్తి తక్కువ. సాధించవలసింది యొక్కువ. శ్రీలంకకు అగ్రరాజ్యం మద్దతు వుంది. కాస్త నిదానంగా ఆలోచించండి!" అన్నాడు ఒక గెరిల్లా. అతడు నడివయస్సువాడు.

"ఆలోచించేదేం వుంది? ఎంతకాలం ఇలా బాంబు దాడులకు గురవుతూ ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకు తిరుగుతాం? రాజధాని నగరాన్ని పట్టుకుందాం! పరిపాలకులను బంధించుదాం! అప్పుడు సైన్యం లొంగిపోతుంది!" అన్నాడు ఒక యువ గెరిల్లా.

"అవును. ఇటునుండి కాకపోతే అటునుండి నరుక్కురావాలి!"

"సైన్యంతో ఎంత కాలమని పోరాడతాం? ఎన్ని మూలల నుండి సైన్యంతో పోరాడినా మనకు లాభించేదేం వుంది? మనం నానాటికీ తగ్గిపోతాం. వాళ్ళు నానాటికీ పెరిగిపోతారు."

"కరెక్ట్ బ్రదర్! అగ్రరాజ్యాల నుండి సైనికులు రవాణా అయినా ఆశ్చర్యంలేదు. ఈ లోగానే మన పని చక్కబెట్టుకోవలసి వుంది!"

గెరిల్లాలలో కలకలం రేగింది. అందరూ తలా ఒక అభిప్రాయం వ్యక్తం చేస్తున్నారు. శిబిరంలో రణగొణ ధ్వనిగా వుంది.

"ఇంతకీ తంగం యెక్కడ?" ఒక యువకుడు గుస గుసలాడాడు.

"ఇంటికి వెళ్ళింది!" అన్నాడు మరొకడు.

"ఎందుకు?"

"నీకు తెలియదా?"

"ఊఁహూఁ!"

"ఆమెకో మామయ్య వున్నాడు. తెలుసా? అతను తంగం అంటే పడిచస్తాడు. తంగం మనతో కలసిపోవడం అతనికి ఇష్టం లేదు. ఎలా అయినా సరే తంగాన్ని పెళ్ళి చేసుకుని తల్లిని చేసి ఇంటికి కట్టిపడేయాలని అతని వుబలాటం!"

"ఊఁ! అతని కోరిక తీర్చడానికి వెళ్ళిందా?"

"కాదు....ఒక పథకం వేసింది. నీకు ప్రయాణం మధ్యలో చెబుతానులే! ముందు ఆ చర్చ విను. నువ్వు దీర్ఘ యాత్రలో వస్తావా? ఇక్కడిక్కడే వుండి సైనికులతో దాగుడుమూత లాడతావా?"

"కల్నల్ కీ జై! ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్!"

"కాలంబో పోదాం! కూల్చుదాం శత్రువును!"

"తుల్ఫ వరిల్లాలి! వివక్షత నశించాలి!"

నినాదాలతో గోల్లాలు కదిలారు. తంగం గురించి మాట్లాడుకుంటూన్న ఇద్దరూ కూడా నినాదాలతో గొంతు కలిపారు. కంచరగాడిదల మీదా, ఎడ్లబండ్ల మీదా ఆహారసామగ్రి తరలివెళ్తోంది. దొంగిలించిన మిలిటరీ ట్రక్కులలో యుద్ధసామగ్రి భద్రపరచుకున్నారు.

అడవిదారిలో అయిదారు వర్గాలుగా చీలిపోయి ఒకరి వెనుక ఒకరు జై త్రయాత్రలో పాల్గొన్నారు. శ్రీలంక దేశంలో యెక్కడెక్కడ తమిళ విమోచన పోరాట

వాడు లున్నారో వాళ్ళందరూ ప్రయాణం మధ్యలో కలుసుకున్నారు. చీమల దండులాగా అడవులలో నడుస్తున్నారు.

గమ్యం వాళ్ళకి తెలుసు! సరిగ్గా నడిస్తే యెంత కాలంలో గమ్యం చేరుకుంటారో తెలుసు! కాని ప్రయాణం సజావుగా జరుగుతుందా? సైన్యం తామూహించినట్టు ట్రింకోమలీలో కేంద్రీకృత మవుతుందా?

గెరిల్లాలలో ప్రతి ఒక్కరి ఆలోచనా యిదే!

పగళ్ళు గడుస్తున్నాయి. రాత్రిళ్ళు పగళ్ళుగా మారుతున్నాయి. వాళ్ళకి రాత్రీ పగలు ఒకటిగానే గడుస్తోంది. అలసటగా తోస్తే ఆగుతున్నారు. టీ కాచుకుంటున్నారు. కంచరగాడిదలమీది ఆహారాన్ని రేషన్ ప్రకారంగా తింటున్నారు.

నాలుగోనాటి రాత్రి అందరికీ గొప్ప అలసటగా వుంది. గుడారాలు వెలుచుకొచ్చాయి. ఆ రాత్రికి 'తుల్ఫ్' (తమిళ యునైటెడ్ లిబరేషన్ ఫ్రంట్) పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకుంది.

భోజనాలు ముగిశాయి. తేనీరు సేవించారు.

నడుములు వాల్చాలనుకున్నారు.

అడవిలో గుర్రపుడెక్కల చప్పుడు మారు మ్రోగుతోంది ఎండుపుల్లలూ, ఎండుటాకులూ డెక్కల తాకిడికి పెళ పెళ లాడుతున్నాయి

గార్డ్సు చప్పున యాక్షన్‌లోకి వచ్చారు. తుపాకులు గురిపెట్టి చప్పుడు వస్తోన్నవైపు వెళ్ళారు.

'పదండి వీరజవానల్లారా!
పదండి శూర పతాకల్లారా!
శత్రుమూకలను తరిమి తరిమి

సరిహద్దుల దాకా తరిమి తరిమి
చీల్చి చీల్చి పోగులు పెట్టగ' ॥పదండి॥

గార్డ్సు తుపాకులు దించారు.

ఆ గొంతు వాళ్ళకు సుపరిచితం! గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు నేపథ్య సంగీతంగా వినిపిస్తోన్న ఆ విప్లవగీతం వాళ్ళను వుడుకెత్తించి శత్రువులమీదికి పురిగొలిపే గీతం! వాళ్ళు కూడా గొంతు కలిపారు. గెరిల్లాలు గొంతు కలిపారు. అన్ని దిశలనుండి తమ తమ బెటాలియన్లను తీసుకవచ్చి గెరిల్లా ప్రవాహంలో కలిపేసిన గెరిల్లా సేనాధిపతులు గొంతు కలిపారు.

కాగడాలు ఆమెకు స్వాగతం పలికాయి. కారు చీకటిలో కాంతికిరణంలాగా ఆమె వేగంగా దూసుకు వచ్చింది. సమరోత్సాహం మూర్తీభవించి వున్నారు గెరిల్లాలు. వాళ్ళ మధ్య గుర్రం నుంచి దిగింది. పోరాట యోధులకు తలవాల్చి అభివాదం చేసింది.

“తంగం! ఇంతకాలం యేమైపోయావ్?” అడిగాడు కల్నల్.

“సార్!” తంగం టోపీ తీసింది. “నా మామయ్య సైనిక స్థావరానికి వెళ్ళాడు. ఒక మిలటరీ ట్రక్కు వాడిని బతిమిలాడి స్థావరం చేరుకున్నాడు. నేను అతడిని వెంటాడాను. గుర్రంమీద వెంటాడినట్టు అతనికి తెలియదు సార్! బ్రిగేడియర్ శశిధర్‌తో మాట్లాడాడు సార్! వాళ్ళు మన పథకం ప్రకారంగా ట్రింకోమలీ పట్టణానికి బయలుదేరారు. ఆ వార్త నిర్ధారణ చేసుకుని మీ కోసం వచ్చాను. మీ శిబిరం తరలించారు. అడవిలో గుర్తులు వెదుక్కుంటూ మీ జాడ పట్టేశాను సార్!” అంది తంగం.

కల్నల్ ప్రశంసాపూర్వకంగా చూశాడు. అంతలోనే తిరిగి తన గెరిల్లాలవైపూ సోదర సేనాధిపతులవైపూ గంభీరంగా చూశాడు.

"చూశారా! అడవులలో మన జాడలు అంత స్పష్టంగా దొరుకుతున్నాయన్న మాట! మనం మరింత జాగ్రత్తపడాలి!" అన్నాడు కల్నల్.

"సార్! నాకు అనుమతి ఇవ్వగలరా సార్?" అడిగింది శంగం.

"ఏమిటమ్మా?" అన్నాడు కల్నల్.

"మనదగ్గర సోడియం సైనెడ్ వుంది. దానితో నేను ట్రింకోమలీ వెళ్తాను సార్! శత్రువుల ఆహారం విషపూరితం చేస్తాను సార్!"

"చాల ప్రమాదం శంగం! పట్టుబడితే ఆడదానివని కూడా కనికరించరు!"

"ఆ సంగతి నాకు విడిచిపెట్టండి సార్!"

మిగతా సైనాధికారులవైపు సాలోచనగా చూశాడు కల్నల్.

వాళ్ళు ఆమోదపూర్వకంగా తలలు వూపారు.

శంగం ఆ రాత్రే బయలుదేరింది. ఆమె యింకా అక్కడే వుంటే ఆమెకు చాలా సంగతులు తెలిసి వుండేవి.

ఆమెను వెంటాడుతూ శత్రుసైనికులు (శ్రీలంక సైనికులు) నలుగురు వచ్చారనీ, గెరిల్లాల స్థావరాన్ని చూశారనీ, చూచినవాళ్ళు ప్రాణాలతో లేరనీ, గెరిల్లాల ఆహారపు నిల్వలను దొంగచాటుగా నాశనం చేయగలిగారనీ తెలిసి వుండేది. శంగం బయలుదేరిన అరగంటలో ఆహారనిల్వలు దగ్ధమయ్యాయి.

10

ఖాళీస్థలం. ట్రింకోమలీ పట్టణం వెలుపల వేలాది ఎకరాల ఖాళీస్థలం. పట్టణం చుట్టూ వంద గజాలకు యిద్దరు చొప్పున సైనికులు కాపలా వున్నారు. ఖాళీస్థలంలో మిగతా సైనికులు దినకృత్యాల్లో మునిగిపోయారు. ఖాళీస్థలానికి నాలుగుప్రక్కలా వాచ్ అండ్ వార్డ్ పోస్టులు వెలిశాయి.

కవాతులూ, వంటపనులూ, సైనికస్థావరాల నుండి వచ్చిన రహస్య సమాచారాలు డీకోడింగులూ, వాళ్ళకు ప్రతిక్షణం యిచ్చే సూచనలూ—మైదానం హడావుడితో నిండిపోయి వుంది.

ఖాళీస్థలంలో గుడారాలు బారులుతీరిన ఏనుగులమందల్లాగా వున్నాయి. గుడారాల మధ్యలో రంగు రంగుల టార్పాలిన్స్‌తో ప్రత్యేకమైన గుడారం వుంది. ప్రత్యేక గుడారం మీదనే బైనాక్యులర్స్ కేంద్రీకరించింది తంగం.

గుడారం బయట మిలటరీ దుస్తులలో వున్న ఇద్దరు యువకులు కాపలా వున్నారు. వాళ్ళతో సివిల్ డ్రస్‌లో వున్న యువకుడొకడు నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నాడు. ఆ యువకుడిని గుర్తుపట్టింది తంగం.

'మామయ్యా!' అంది తనలో తాను. ఒకసారి తాను నిలబడివున్న చెట్టువైపు చూచుకుంది. ఎత్తయిన అశోక వృక్షం. ఆకులు గుబురుగా పెరిగివున్నాయి. అశోక వృక్షాలు ఆ వరుసలో యింకా వున్నాయి. వృక్షాల వరుసకి అవతల విశాలమైన ఊట చెరువు వుంది.

చెరువులోంచి నీళ్ళు తీసుకువెళ్తున్నారు సైనికులు. వాళ్ళు అశోక వృక్షాల క్రింద నుండే వెళ్ళాలి! చెరువు

ఖాళీ అవుతుందేమో అన్నంత పెద్ద మొత్తాలలో నీళ్ళు మోసుకున్నారు. చెరువు చుట్టూ అయిదారుగురు సైనికులు అక్కడొకరూ ఇక్కడొకరూ కాపలా వున్నారు. వాళ్ళు ఇంతలో వెళ్ళేలాగా లేరు.

విషం ఎలా కలపాలి?

గుడారాల దగ్గర తంగం వెళ్ళలేను. సులువుగా గుర్తు దొరికిపోతుంది. యూనిఫారం లేదా! బైనాక్యులర్స్‌తో మరోసారి చూచింది.

మామయ్య గుడారంలోకి వెళ్ళాడు.

సైనికులు అశోకవృక్షాల క్రింద నుండి నీటి గుండికలు నెత్తిపెట్టుకుని వెళుతున్నారు. చప్పుడు చేయకుండా కిందికి దిగి కొమ్మల మధ్య వీలుచూచుకుని ఆగింది.

తాను తెగించాలి! తప్పదు! పోయేది తన ప్రాణం మాత్రమే! కాని తన ప్రాణం పోయేలోపుగా యెన్ని ప్రాణాలనయినా సరే బలి తీసుకోవాలి! తప్పదు!

• • •

అతనివైపు కోపంగా చూశాడు శశివర్ధనే.

"ఏరీ! ఎక్కడ గెరిల్లాలు? మనం యిక్కడికి వచ్చి అప్పుడే అయిదోరోజు! వాళ్ళు యీ దరిదాపులలో ఎక్కడా వున్నట్టు అలికిడే లేదు. అంతకు ముందు ట్రింకోమలీ నుండి అందిన గెరిల్లా సమాచారం కూడా నకిలీ వ్యక్తులు పంపిందే! చూడబోతే నువ్వు గెరిల్లాల తరఫున సైన్యానికి అపకారం చేయడానికి వచ్చినట్టు నా అనుమానం!" అరిచాడు బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే.

తంగం మామయ్య తల దించుకున్నాడు. ఇలా జరిగిందేమిటి? తనకి స్పష్టంగా వినిపించింది. తంగం గెరిల్లా యూనిట్‌తో కలసి ట్రింకోమలీ పట్టణానికి బయలు

చేరింది. అయితే యింతవరకూ గెరిల్లాల ఆచూకీ ఎందుకు తెలియలేదు ? శ్రీలంకలో మరో ట్రింకోమలీ వుందా?

ఆ మాటే సంశయంగా పైకి అన్నాడు మామయ్య.

బ్రిగేడియర్ యెగిరి క్రిందపడినంత పని చేశాడు.

“ఏమటన్నావ్ కుక్కలకొడుకా? ట్రింకోమలీ మరొకటి వుందా? ఇండియాలో మరో మద్రాస్ వుందా? వుండనుకో వొరేయ్....మద్రాసు అనగానే నీకు యే మద్రాసు గుర్తొస్తుందొరేయ్—సినిమాలు తీసే మద్రాసేనా? అందువల్ల నువ్వు ట్రింకోమలీ అని గనుక విని వుంటే ఇదేరా కుక్కలకొడకా!”

మామయ్య మొహం నల్లగా మాడిపోయింది. తంగం కోసం తాను కక్కుర్తి పడి యింతదూరం వచ్చాడు. యిప్పుడు ఆ కక్కుర్తి కాస్త తన ప్రాణంతీసేలాగా వుంది.

చప్పట్లు కొట్టాడు బ్రిగేడియర్.

మామయ్య నిర్ణయానికి వచ్చాడు. తనను మరి కొంతసేపట్లో కాల్చి చంపేస్తారు. తనజాతికి ద్రోహం చేసినా ఫలితం దక్కలేదు. వంగి శశివర్ధనే కాలు పట్టేసుకుంటే? యిక్కడే పిస్తోలుతో కాల్చిపారేస్తాడేమో!....

ఆటెండెంట్ రావడానికి బదులుగా బయట కలకలం వినిపిస్తోంది.

బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే మొహం చిట్లించాడు. చటుక్కున లేచి గుడారం తెర వొత్తిగించి చూశాడు.

సైనికులు బారులు తీరి భోజనాలకు కూర్చుంటున్నారు. బారులలో వున్నవారంతా వెనక్కి విరుచుకు పడిపోయారు. వంట జరిగేచోట సైనికులు చచ్చిపోయి వున్నారు. నీళ్ళు తీసుకువచ్చే సైనికులు ఎక్కడివారక్కడే విరుచుకు పడిపోయారు. గంగాళాలు తిరగబడిపోయి

వున్నాయి. నీళ్ళు పాకినంతమేరా ఒకటీ అరా శవాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. ఆ నీటిలోనే కొంతమంది సైనికులు అటూ యిటూ కంగారుగా పరుగెత్తుతున్నప్పటికీ వాళ్ళకు ఎలాంటి అపకారమూ జరగడంలేదు.

“వాటీజ్ దిస్? ఏమయింది?” అరిచాడు బ్రిగేడియర్.

వాచ్ అండ్ వార్డు సైనికులు పరుగెత్తుకు వచ్చారు. అటెన్షన్‌లో నిలబడ్డారు.

“సార్! చెరువులో విషం కలిసిందేమో సార్!” అన్నాడు ఒకడు.

“చేపలు చచ్చిపోయాయా?” అరిచాడు బ్రిగేడియర్.

విషం కలిసిందేమో అని చెప్పినవాడు బుర్ర గోక్కు-న్నాడు.

“రాస్కెల్స్! పొండిరా! సన్నాసి! నాలుగు ప్రక్కలా వెతకండి! విషం ఎలా కలిపారో ఎక్కడ కలిపారో గుర్తుపట్టండి! పాతిక వేలమంది సైనికులు పోయార్రా! ఒకరూ యిద్దరూ కాదు! పొండిరా! నా ప్రాణానికి దాపరించారు. అదిగో....లోపల ఒకడున్నాడు కదా! ఇన్‌ఫార్మర్! వాడిని యీ ఖాళీస్థలంలో ఇప్పుడే నా కళ్ళముందే వురితీసి చంపండి! చచ్చేవరకూ వదలకండి ఆ కుక్కని!”

వైర్‌లెస్ సెట్టు బీప్ బీప్‌మంది.

బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే అందుకున్నాడు.

“సార్! గొరిల్లాల ఆహారం పూర్తిగా ధ్వంసం చేశాం సార్! ఆకలికి అలమటించి పోతున్నారు సార్! ప్రస్తుతం ఇంద్రజిత్ ఉద్యానవనాల దగ్గర అడవులలో తిరుగుతున్నారు సార్! అతి సులువుగా దొరికిపోతారు సార్!”

బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే విషపు నవ్వు నవ్వాడు.

గెరిల్లాలు దొరికిపోయారు! విమానాల్లో బయల్దేరాలి. అడవులలో కుందేళ్ళను వేటాడినట్టు వేటాడాలి!

తంగం మామయ్య గింజుకుంటున్నాడు. అరుస్తున్నాడు. ఏడుస్తున్నాడు.

అతని ఉరికొయ్యవైపు యీడ్చుకుంటూ వెళ్తున్నారు.

*   *   *

విమానాలు ఎందుకు బయలుదేరాయో యెక్కడికి బయలుదేరాయో తంగం అర్థంచేసుకుంది. గెరిల్లాల సమాచారం అంది వుంటుంది. విమానాలు వెళ్ళేదిశగా గుర్రాన్ని పరుగెత్తించింది.

11

గెరిల్లాల పరిస్థితి యిరకాటంగా తయారయింది. అడవులలో దొరికే కందమూలాలు తిని ఆకూ అలమూ తిని కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. మరోప్రక్క వాళ్ళ పాత పాతరాలు పూర్తిగా బాంబు దాడులకు గురయి నాశనమైపోయాయి. ఇంద్రజిత్ వుద్యానవనాలకు దగ్గరలో తలదాచుకుందామంటే విమానాలు యిక్కడ కూడా గిరికీలుకొట్టి నిప్పురవ్వలు ప్రేల్చుతున్నాయి.

ఆకలికీ, కూటాలకూ గెరిల్లాలో శక్తి నశించిపోవడమే కాదు. సగంమంది బలగం నశించిపోయింది. చచ్చిపోయిన వాళ్ళను త్రవ్వి గోతుల్లో పెట్టడానిక్కూడా వాళ్ళకు శక్తిలేకుండా పోతోంది.

బ్రిగేడియర్ శశివర్ధనే స్వయంగా విమాన దాడులు నిర్వహిస్తున్నాడు. విమానదాడులు ప్రారంభించి రెండో రోజు ముగుస్తోంది. చెట్లు విరిగిపోయీ, వ్రేళ్ళతోసహా తిరగబడిపోయీ ప్రకృతి బీభత్సంగా వుంది. అసలే

అడవి. చెట్లు విరిగిపడి దారులన్నీ మూసుకుపోయాయి. బోనులో చిక్కుకుపోయిన సింహాల్లాగా అయిపోయింది. ఆ ప్రాంతాన్ని దాటి వెళ్ళిపోవడానికి లేదు. అక్కడే వుండిపోయి మరీ దయనీయంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవడం హితవుగాలేదు. ఆయుధాలు చేతబట్టి పోరాడే ఓపిక కూడా లేకుండాపోయింది. ఇలా వుండగా మూడో రోజు కూడా విమాన దాడి ప్రారంభమయింది. ట్రెంచిలలో దాక్కున్నారు గెరిల్లాలు.

ఏం జరిగిందో ఏమో మొదటి రౌండ్ యింకా కాల్చకుండానే విమానం తోక భాగం నిప్పంటుకుంది. విమానం దారితప్పిన ప్రయాణీకుడిలాగా గిరికీలు కొట్టింది. ఏటవాలుగా నేలమీదకు దూసుకువస్తోంది. ఈ విమానానికి పట్టిన దుర్గతిని మిగతా విమానాలు చూశాయి. తమని కానట్టుగా అవి దూరంగా వెళ్ళిపోయి మరల ఆ ప్రాంతానికి రాలేదు.

కొండ విరిగిపడినట్టు శబ్దం విన్నారు గెరిల్లాలు. నేల కొన్ని క్షణాలపాటు కంపించింది. విమానం అంటుకొని మండుతోంది. విమానం యింకా కూలుతుండగానే విమానంలోంచి బ్రిగేడియర్ శశిధర్‌నే దూకేశాడు. చెట్ల కొమ్మలలో పడిపోయాడు. అతడి వొళ్ళంతా చీరుకుపోయింది.

విమానం భగ్గున మండుతోంది. అడవిలో వెచ్చటి సెగలు వీచాయి.

శశిధర్‌నే చుట్టూ గెరిల్లాలు చేరారు. శశిధర్‌నేకి స్పృహపోయింది. గెరిల్లాల మధ్య తంగం ప్రత్యక్షమయింది. ఆమె చేతిలో టెలిస్కోపిక్ రైఫిల్ వుంది. ఆమె మొహంలో మొక్కవోని పట్టుదల వుంది.

"నువ్వేనా కాల్చావ్ తంగం!" అడిగాడు కల్నల్.

"అవును సార్! నేనే దాన్ని కాల్చాను!" అంది తంగం. తర్వాత ఆమె శశిధర్ నే దగ్గర నడిచింది. అతడిని చూస్తూనే మతిపోయినట్టు నిలబడిపోయింది.

కల్నల్ పిస్తోలెత్తి శశిధర్ నేని కాల్చి చంపబోయాడు.

"వద్దు సార్! చంపవద్దు!" అంది తంగం.

"ఈ అరాచకానికి యితడే కారకుడమ్మా! జాలి చూపక!" అన్నాడు కల్నల్.

తంగం తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"ఇతడు మరల మనకి అపకారం చేయవచ్చును" అన్నాడు కల్నల్.

"ఆ పని జరగకుండా నేను చూసుకుంటాను సార్!" అంది తంగం.

గొరిల్లాలు ఆమెను అభినందనలతో ముంచెత్తారు.

12

శశిధర్ నేకి ఆ రాత్రికి స్పృహ వచ్చింది. అతడు కళ్ళు తెరిచేటప్పటికి రెండు అందమైన కళ్ళు అతడి మొహంలోకి చూస్తూన్నాయి.

"....ఎ....క్క....డు....న్నా....ను...?" అడిగాడు శశిధర్ నే.

"ఇక్కడే.... గొరిల్లాల సాధరంలో" అంది తంగం.

శశిధర్ నే నీరసంగా నవ్వాడు. తంగం అతడికి బార్లీ పట్టించింది.

"నన్ను యింకా చంపలేదేం?" అడిగాడు శశిధర్ నే.

"ఏం? ఎందుకు చంపాలి?" అంది తంగం.

"శత్రువుమీద ఇంత దయా? ఆశ్చర్యం!" అతడు బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

"మాట్లాడక!" ఆమె అతనికి తెలియకుండా ఇంజెక్షన్ యిచ్చింది. శశిధర్ నే మగతలోకి జారుకున్నాడు.

• • •

"నామీద నీ కెందుకింత ప్రేమ?"

"ఊఁ!"

"చెప్పు. నీ శత్రువును. నీ కెప్పటికయినా అపకారం చేయవచ్చును."

"నువ్వు నన్ను మర్చిపోయావా?"

"ఎవరు నువ్వు? నా ప్రాణాలు కాపాడిన అమృతమూర్తివి."

"కాదు. నీ చిన్నప్పటి కుట్టి తంగం. మీ యింటి ప్రక్కగా వుండేవాళ్ళం. మా నాన్న పోస్టుమాన్. మా అమ్మ ఒకసారి మనం ఇద్దరం ఆడుకుంటూంటే నన్ను కొట్టబోయింది. 'సింహాళీ వానితో నీకు ఆట యేమిటే?' అంది. ఆ దెబ్బ నీకు బుగ్గమీద తగిలింది. ఈ మచ్చ నాకు బాగా జ్ఞాపకం! నీ కనుముక్కు తీరూ, యీ బుగ్గన దెబ్బ—వీటివల్ల నే నిన్ను గుర్తుపట్టాను."

"కుట్టి తంగం....!"

"ఊఁ! నీ చిన్నప్పటి కుట్టితంగాన్ని!"

"ఇప్పటికీ నా?"

"అవును. ఎప్పటికీనూ....నువ్వే నా ప్రాణం!"

బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే కణికాడు. శత్రుకూటంలో వున్నాననీ, ఒక ఆడ గెల్లా తననీ తన రాజకీయ చాకచక్యాన్నీ ప్రేమబంధంతో ఇరకించి ఇక్కడ దిక్కూ మొక్కూ లేని అడవిలో వుంచేస్తుందని కాదు. గెల్లా

బారి నుండి తప్పించుకొని తన ప్రజలను కలుసుకోలేనని వాడు.

ఒక ఆడపిల్ల — చిన్నతనంలోనే తనతో స్థానాన్ని హృదయంలో పదిలపరచి వుందనీ — ఏళ్ళూ పూళ్ళూ గడిచినా ఆ స్థానాన్ని అలాగే ఖాళీగా వుంచిందనీ తెలిసి అతడు వొణికిపోయాడు.

"ఇంత కాలం.... నువ్వు ... ఇంతమంది మగవాళ్ళతో సంచరిస్తూ కూడా ...." అడిగాడతను. తన ప్రశ్నలోని అసమంజసతను ఆలస్యంగా గుర్తించాడు.

తంగం నొచ్చుకోలేదు. నిజమే! మగవాడికి రావాల్సిన సందేహమే అది! అతని తలను తన రొమ్ములకు బలంగా అదుముకొంది. వేడిగా కాలుతోన్న ఆమె పెదవులు అతని బుగ్గమీది మచ్చను ముద్దు పెట్టుకున్నాయి.

"ఈ మచ్చ కోసం ఈ కనుముక్కు తీరుకోసం కాచుకున్నాను నేను. నా కన్నెతనాన్ని పదిలంగా దాచుకున్నాను! సందేహమా?"

అతడు ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు.

సైన్యసమూహాలూ జాతుల మధ్య విద్వేషాలూ లేవు అతని మనస్సులో. వేడిసెగలూ ఆకాశం తొలి వెలుగు [illegible] యింతకాలమూ జారబెట్టుకున్నట్టు తెలిసివచ్చిన ఆనందమూ ఉద్వేగమూ వుత్తేజమూ.... వున్నాయి.

• • •

ఇద్దరి మధ్య అరమరికలు లేవు. రహస్యాలూ లేవు. [illegible] అతడు ఓస్ అంతేనా అంటుంది ఆమె.

రాత్రో పగలో వాళ్ళకి అనవసరం!

కావలసినంత ఏకాంతం దొరికింది. జలపాతం మరో హారంగా మారుతోంది. గొల్లాలు అక్కడికి చాలా దూరంలో వున్నారు. విప్లవానికి వూపు అందింది. తమిళ పాటలు గొల్లాలతో కలిసిపోయాయి.

సరికొత్త వ్యూహరచనలో వుంది విప్లవ పంథా.

అదేమీ వాళ్ళకి తెలియదు.

ఇద్దరి మధ్యా జాతిభేదం లేదు. ఇద్దరూ చిన్ననాటి స్నేహితులు.

బట్టలు లేకుండా కాలవలో స్నానం చేయడం యిద్దరికీ గుర్తుంది. పంటపొలాల్లో చిన్న చిన్న గోచీలతో ఇద్దరూ పరుగులు తీశారు.

ఒకరికి తెలిసిన శరీరమే మరొకరిది!

అయితే అప్పటి చాపల్యం యిప్పటి యవ్వనావేశంగా పరిణామం పొందింది.

ఒకరి పుట్టుమచ్చ లొకరికి తెలుసు. ఒకరి మనసులోని మాట ఒకరికి తెలుసు. ఆ తన్మయత్వం వేరు! ఆ పరిశోధన వేరు! ఆ ఏకాగ్రత వేరు!

“నన్ను వొదిలి వెళ్ళిపోతావా?” అంటుందామె.

“ఎందుకనుకున్నావు? ఈ అందాన్నీ, ఈ అందమైన మనసునూ ఎవరు వొదులుకుంటారు?”

“నీకు పై నాయకత్వ పదవి వుంది. ఎప్పటికయినా ఈ లంకకి రావణుడంతటి రాజువవుతావు! నాదేముంది? అడవిపిల్లను! ఇక్కడి పరిచయం మరచిపోతావు. నీ పదవికి పారిపోతావు. అవునా?”

“ఛ.... ఛ ...”

“నిజంగా....”

"ఊఁ!"

"నీకు ఎప్పటికీ వెళ్ళిపోవాలనిపించదా?"

"అనిపిస్తే నిన్ను తీసుకుపోతాను!"

"అమ్మో....యిక్కడ మా వాళ్ళని వదిలిపెట్టి రావడమే...."

"ఏం?"

"ఈ మట్టిలో పుట్టాను. ఇక్కడి ప్రజల బాధలతో నాకు పనుంది!"

"నా బాధలో లేదా?"

ఆమె కిలకిల నవ్వుతోంది. తన రొమ్ముల మధ్య అతడి చెక్కిలి దాస్తుంది.

13

"నీకు మతిపోయిందా అమ్మా? అతడితో సముద్ర తీరానికి వెళ్తావా?" అడిగాడు కల్నల్.

తండ్రిని చూచినట్టు చూచింది తంగం. "ఏం సార్? ఏమైంది?" అంది.

"బ్రిగేడియర్ శశిధర్ నే బతికే వున్నట్టు శ్రీలంక పరిపాలకులకు తెలిసింది. అతనిని కాపాడుకోవడం కోసం గస్తీ నౌకలు బయలుదేరాయి. అతడిని తమ కందించమని, సంధ బేరానికి రమ్మని పరిపాలకులు కబురు పంపారు.

"సంధి బేరమా? జాతుల మధ్య విచక్షత పోయినట్టేనా?"

"ఒట్టిమాట తల్లీ!"

"అమాయకుల మీద యింకా దాడిచేసి వాళ్ళు యేం బావుకుందామని?"

"అధికారం నల్లమందు గుళిక తల్లీ! ఆ గుళికను అల

వాటుపడినవాడు యిక గుళిక మ్రింగకుండా ఆగలేడు తల్లీ!"

"సార్ నాదో అనుమానం! సముద్రంలో గస్తీ నౌకలు తిరిగితే మాత్రం యేం లాభం? శశిధర నేను ఎలా కాపాడుకుంటాయి?"

"నా అనుమానం నిజమైతే ఒక అగ్రరాజ్యం అతనిని ఎత్తుకుపోతుంది."

"ఎత్తుకుపోతుందా? ఎందుకు సార్?"

కల్నల్ నవ్వి, "ప్రేమ మైకంలో నీ మస్తిష్కం మొద్దుబారిపోయింది. శశిధర నేకి అటు శ్రీలంక సైనిక రహస్యాలూ, ఇటు తుల్ఫ నాయకుల — గెరిల్లాల పూర్తి వివరాలూ తెలుసు! శ్రీలంకను అగ్రరాజ్యం తన రాజ్యానికో వలసరాష్ట్రం చేసుకుంటుంది!"

"అఁ! అన్యాయం!"

"కలిసే మనం మెయిన్‌లాండ్ ఇండియాలో కలుస్తాం! అది మనకి ఉపకారం! అంతే కాని.... యెక్కడో వున్న అగ్రరాజ్యానికి మనమీద పెత్తనం యేమిటి?"

"ఇలా సైనిక జోక్యం మరి యెందుకు చేసినట్టు? వూరకనే ఉపకార మనుకుంటున్నావా? వియత్నాం, లిబియా యిలాంటి బడుగుదేశాలను కబళించాలని చూచే అగ్ర రాజ్యాలు శ్రీలంకను విడిచిపెడతాయా? అందుకే శశిధర నేను వాళ్ళ బారిన పడనివ్వకూడదు తల్లీ!"

తంగం అలాగే చూస్తోంది. ఆ చూపులో ఎలాంటి నిశ్చయమూ కనిపించలేదు.

• • •

సముద్ర కెరటాలు ఉవ్వెత్తున పడుతున్నాయి. దిగంతాలవైపు సీటిపక్షులు ఎగురుతున్నాయి. పక్షులకు దిగువగా నీటిమీద నల్లటి మచ్చ కనిపించింది.

శశిధర్‌నే ఆ మచ్చనే చూస్తూన్నాడు. బైనాక్యులర్స్‌లో స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. మచ్చ కాదది. సెవెన్త్ ఫ్లీట్‌లోని ఒక ఓడ! ఓడమీద హెలికాప్టర్లూ, విమానాలూ లాండ్ అయివున్నాయి. గాలిలోకి హెలికాప్టర్ లేచింది.

శశిధర్‌నే నవ్వుకున్నాడు. తన ప్రయత్నం ఫలించింది. తీరం వెంబడే సరుగుడు చెట్లు వున్నాయి. చెట్లకు గుడ్డలు ఆరబెట్టాడు. అవి సంకేతాలుగా పనిచేసి సెవెన్త్ ఫ్లీట్ షిప్‌ను ఆకర్షించాయి.

శశిధర్‌నే ఉలిక్కిపడ్డాడు. తంగం చెట్టుచాటు నుండి అతనివైపు వస్తోంది. మోకాళ్ళు దాటని గౌను వేసుకుంది ఆమె. ఎర్రటి గౌనులో ఆమె మరింత అందంగా మెరుస్తోంది ఆమె చేతిలో కూడా బైనాక్యులర్స్ వుంది.

“శశీ! వెళ్ళిపోతావా?” అందామె.

“క్షమించు తంగం! నన్ను వాళ్ళదేశం తీసుకుపోతారు! శ్రీలంకలో వుండి ఇక్కడ ఎంతో జననష్టానికి కారణమయ్యాను! ఈ స్మృతుల నుండి నేను దూరంగా పారిపోవాలి తంగం!” అన్నాడు శశిధర్‌నే.

“నన్ను తీసుకువెళ్తానన్నావు!”

“ఇప్పుడు కూడా కాదనడంలేదు. నా వెంటే నువ్వ్యానూ....”

“కాని ఆ దేశంలో మనం బానిసలం! మన నుండి రహస్యాలను బెదిరించి లాక్కుంటారు. వాళ్ళకి కావల

సిన సమాచారం అందాక మనల్ని పిట్టల్ని కాల్చినట్టు కాల్చి చంపుతారు!"

హెలికాప్టర్ తీరాన్ని సమీపిస్తోంది.

శశిధర్ నే చెయ్యి వూపాడు.

"పద తంగం! అతనితో మాట్లాడతాను....మనం ఇద్దరమూ ..."

హెలికాప్టర్ దిగుతోంది.

తంగం నిశ్చయించుకుంది. అయిపోయింది. శ్రీలంక భవితవ్యం ఇంక కొన్ని క్షణాల్లో ముగుస్తోంది.

తంగం అతని జుత్తులో వ్రేళ్ళు జొనిపింది. బలంగా ముందుకు వంచింది.

బైనాక్యలర్స్‌తో బలంగా మొత్తింది. బైనాక్యలర్స్ అతడి చిన్న మెదడుమీద తగులుతుందని గానీ, ఆ దెబ్బకే అతడు బోర్లగిలి పడిపోతాడని కానీ, పడిన వాడు ఇక లేవడని కాని తంగం వూహించలేదు.

అతని ప్రయాణాన్ని ఆపాలి! అంతవరకే!

అతని ప్రయత్నానికి అడ్డుపడాలి! అంతే!

హెలికాప్టర్ గాలిలో గిరికీలు కొడుతోంది.

"శశీ! శశీ!" అతడిని వెల్లకిలా తిప్పింది

శశి కళ్ళు పగిలిన పత్తికాయల్లాగా తెరుచుకుని వున్నాయి.

"శశీ!" అరచిందామె. బైనాక్యలర్స్‌ను పిచ్చిగా గాల్లోకి విసిరింది.

'ఛళ్' అంది అద్దం.

తంగం తలెత్తింది.

హెలికాప్టర్ తోకముడిచి నీటిమీదకు పారిపోయింది. భగ్గున మండిపోతోంది.

తంగానికి తెలియదు. తన ప్రియుడిని బలిగొన్న దైవాక్యాలర్సే ఆ మంటకు కూడా కారణం అని!

"ప....ద....ం....డి....వీర జవాన్లారా!
ప ద ం డి శూరపతాకల్లారా....
పదండి.... పదండి... పదండి... "

కలుపుతూ గేయం పాడుతోంది కట్టిశంగం పిచ్చి పట్టినదానిలా....

—:అ యి పో యి ం ది:—